

V današnji številki:

- Pri atletinjah napredek v širino – str. 2
- Tri zlate medalje v istih rokah
- Številna prvenstva alpskih tekmovalcev – str. 4
- Olimpija pred novo oznanko – str. 6

LIST ZA TELESNO KULTURO

POLET

Ljubljana – nedeja, 17. februarja 1963 – Cena 30 din – Leto XVIII

Izdaja tiskovni svet «Polet»
— ureja uredniški odbor —
Glavni urednik Franček Mirtič
— Odgovorni urednik Vlado
Zlajpah — Rokopisov ne vra-
čamo — Tisk tiskarne «Ljud-
ska pravica» v Ljubljani —
Uredništvo: Ljubljana Cen-
kerjeva 5/III, uprava Miklo-
šičeva 4/I. — Poštni pre-
dal 577 — Čekovni račun
600-11-3-876 — Telefoni: ured-
ništvo 20-840, 20-170, 20-171,
20-172, 20-173 — Uprava:
22-108 int. 6, 21-281 — Letna
naročnina 1600 din, polletna
800 din.

DRŽAVNO PRVENSTVO V SKOKIH

OGORČENE BORBE ZA METRE

**Najboljši med člani Jemc, med starejšimi mladinci
Smolej, med mlajšimi mladinci Dolhar**

LJUBLJANA, 17. febr. — Že pred leti, ko je bila otvoritev skakalnice v Šiški, smo se prepirali, da občinstvo našega glavne- ga mesta precej dobro pozna elemente smučarskega skoka. Po na- vadi se je zbralo na Galetovem več tisoč gledalcev in tudi danes je državnemu prvenstvu prisostvovalo nad 10.000 ljudi, ki so v celoti prišli na svoj račun. Organizator prvenstva, ljubljanska Enotnost, je morala poskrbeti za vse podrobnosti, ki jih zahteva tako pomembno in zahtevno tekmovanje. Skakalnica je bila že pred dnevi nared in najboljši so lahko preizkusili svoje moči. Tež- ko je bilo reči, kdo bo osvojil najvišji naslov. Na startni listi so se najboljši zvrstili prav na koncu. Ugibanj je bilo veliko, še več pa želja in v pihlih dveh urah in pol so lahko gledalci in sodniki ocenili sposobnosti vsakega posameznika.

Prvi, ki je zarisal smučino po zaletu, je bil bivši represen- tant Langus, ki se ni boril za točke, vendar je ogrel dlani šte- vilnih gledalcev. Langus je še vedno zanesljiv na odskočni mi- zi, v zraku in na doskočišču, če- prav njegove mišice niso več

tako prožne, kot je sam po tek- mi pripovedoval. Za njim se je zvrstilo okrog 40 tekmovalcev iz raznih krajev Slovenije, na- stopil pa je tudi zastopnik Hr- vatske, znani skakalec Šporer iz Delnic. Vsi skakalci so nasto- pili trikrat, sodniki pa so oce- nili dva najboljša skoka.

Kaj so pokazali najboljši? Kaže, da smo tudi v Ljubljani doživeli reprizo republiškega pr- venstva in reprizo na Pekrski Gorci v Mariboru. Danes ima- mo nekaj odličnih mladih ska- kalcev, ki dodobra poznajo vse elemente smučarskega skoka. V prvi seriji so bili favoriti neko- liko krajši, čeprav smo bili pre- pričani, da je sneg hiter in da bi lahko dosegli večje daljave. Kasneje je Jemc izjavil, da je bila hitrost premajhna in da je le v tretji seriji pomrznjen sneg omogočil večje daljave. Zanimi- vo je, da se je med elito uvrstil tudi Eržen, ki je ves pretekli teden marljivo treniral na tej

skakalnici. Druga serija ni prinesla bistvenih sprememb, slab- ši tekmovalci so bili krajši za 10 m od boljših, ki so »potego- vali«, kolikor se je dalo. Nič ni pomagalo, šele zadnja serija, ko je sneg nekoliko pomrznil, je prinesla polno mero zadovolj- stva tekmovalcem in veliko užitka gledalcem. Za zaključek so Zajc, Jemc, Pečar in Oman uprizorili pravi finiš in lov za daljavami. Med temi je bil naj- daljši Pečar, ki je tudi v tej seriji dosegel najdaljši skok dneva 60,5 m. Vsem favoritom so uspevali solidni doskoki, raz- zen Jemcu, ki ga je spet spod- neslo, tako da zadnji skok ni mogel obveljati za razvrstitev. Kljub temu je bil Jemc v prvih dveh skokih tako zanesljiv in dovršen, da sta mu zadostovala za najvišje mesto.

V dopoldanskih urah pa so se pomerili na 35-metrski ska- kalnici starejši in mlajši mla- dinci. Razveseljiva je številna udeležba, saj je nastopilo okrog 80 tekmovalcev, kar dokazuje, da je za to disciplino med mladi- no veliko zanimanje. Opazili smo tudi nekaj nadarjenih fan- tičev, ki bi jih morali v prihod- njih sezonah izpopolniti in ki bi prav gotovo s pomočjo dobrega trenerja dosegli še neslutene uspehe. Med starejšimi mladinci je bil najboljši Smolej, ki, kot kaže, spet prihaja v formo,

NADALJEVANJE NA 8. STR.

Nastop mladink je najbolj navd ušil — na sliki Mira Baldin

DRŽAVNO PRVENSTVO
V UMETNEM DRSANJU

DOBRI OBETI

**Novi prvaki: Derendova,
Dmovškova, Sketa ter
dvojici Ladič-Agrež in
Derenda-Klemenc**

Ljubljana, 17. feb. — Danes zvečer je bilo na umetnem drsa- lišču v parku inž. Stanka Bloud- ka s svečano razglasitvijo rezul- tatov in eksecucijskim nastopom najboljših drsalcev v posamez- nih skupinah zaključeno dvo- dnevno državno prvenstvo v umetnem drsanju. Nastopilo je skupno 23 tekmovalcev in tek- movalk iz Beograda, Zagreba, Celja, Jesenic in Ljubljane. Tudi tokrat so bili med najboljšimi tekmovalci iz Ljubljane, ki v ostalih tekmedih še nimajo res- nih konkurentov. To pa ni tudi nič čudnega, saj so jim dane prav vse možnosti razvoja, ko so prav v Ljubljani zbrani vsi naši nekdanji najboljši drsalci, ki sedaj kot instruktorji in trenerji prenašajo svoje bogate izkušnje in znanje na nov, mlajši rod. Kljub temu pa je bil v povpreč- ju viden dosežen le gotov na- predek, v čemer so najbolj pre- senetile mlade drsalke iz Beo- grada. Drugod pa se še vedno borijo z začetnimi težavami, ko še ni pravega razumevanja za to zvrst zimskega športa, kot je to primer na Jesenicah.

NADALJEVANJE NA 8. STR.

Spet svetovni rekord v plavanju

Perth — Japonka Satako Tana- ka je izboljšala svetovni rekord v plavanju na 110y hrbtno. Progo je preplavala v času 1:10,2, kar je za 0,6 sekunde boljši čas od prejš- njega rekorda. Tanaka je dosegla rekord v štafeti 4 × 110 y mešano, v kateri je plavala prva. — Ostali boljši rezultati: 110 y metuljček Berry (A) 59,9, 220 y prosto Windle (A) 2:02,8, 220 y hrbtno Fingleton (A) 2:23,5, ženske 110 y prosto Tur- ner (A) 1:04,4, 440 y mešano Mc Gill 5:44,2, 4 × 110 y mešano: Japonska 4:46,7.

Mladim ugodne pogoje

Stran 3

DRŽAVNO PRVENSTVO V KLASIČNIH DISCIPLINAH

Največ uspeha za smučarje Enotnosti

**Veliko zanimanje gledal-
cev — Zagrizene borbe na
težkih progah — Neugod-
ne vremenske razmere —
Mnogo odstopov pri čla-
nih — Le tri članice na
10 km — Vsi naslovi, ra-
zen pri starejših mladini-
kah in mlajših mladinci-
h, v Slovenijo**

Mrkopalj, 17. febr. — Stiri dni se je v Mrkopolju odvijalo le- tošnje državno prvenstvo v kla- sičnih disciplinah. Prireditelji so se zelo potrudili, da bi se tekmovalci kar najbolje počutili in tako dostojno proslavili 50- letnico smučanja na Hrvaškem. Čeprav je bilo za tekmovalce letos zelo dobro poskrbljeno, pa je bila tehnična organizacija celotnega tekmovanja slaba. Proge, za katere trdijo vsi stro- kovnjaki, da so ene najlepših v naši državi, so bile odlično spe- ljune, pa vendarle zelo težke. Vreme tekmovalcem na letoš- njem prvenstvu ni bilo najbolj naklonjeno. Že prvi dan je med tekmovanjem močno snežilo, potem pa je prišlo do močne odjuge, tako da je danes na zaključku tekmovanja med šta-

fetnim tekom članov že rahlo deževalo.

Tudi na letošnjem državnem prvenstvu so največ uspehov poželi slovenski tekmovalci, saj so osvojili razen pri starejših mladinkah in mlajših mladini-

cih vsa prva mesta. Med klubi je dosegla največ uspehov ljubljanska Enotnost katere te- kače so se uvrstili v vseh ka- tegorijah med najboljše.

NADALJEVANJE NA 8. STR.

Med starejšimi mladinci je zmagal Smolej iz Javornika na Gorenjskem

TURNIR NAJBOLJŠIH JUGOSLOVANSKIH NAMIZNOTENIŠKIH IGRALCEV

Tudi tokrat Vecko

**Namesto turnirja desetorice turnir osmorice — Vecko spet dokazal, da je ne-
premagljiv — V odločilnem srečanju je premagal Markovića 3:1**

LJUBLJANA, 17. februarja — Včeraj in danes je bila v Ljub- ljani na Gospodarskem razstavišču zbrana vsa jugoslovanska na- miznoteniška elita. Mladinci in mladinke so se potegovali za na- slov moštvenega državnega prvaka, najboljši jugoslovanski igralci pa so se pomerili na turnirju desetorice. V zadnjem trenutku je postal to turnir osmorice, saj v Ljubljano nista pripotovala Uzori- nac in Hrbud. Nastopiti bi moral tudi Korpa, vendar ga vodstvo njegovega kluba ni pustilo nastopiti na turnirju. Igrati je moral v moštvenem mladinskem prvenstvu, kjer pa je s svojimi kolegi osvojil komaj 4. mesto.

Ljubljanski gledalci so ime- li tako v mesecu dni spet pri-

ložnost videti naše najboljše igralce — januarja je bil v Ljubljani prvi zvezni turnir — in spet je zmagal Vecko. Gle- danci so bili priče zanimivim dvobojem in so morali poča- kati prav do zadnjega sreča- nja, ko je bil na vrsti dvoboj med Veckom in Markovićem. Marković na zveznem turnirju v Ljubljani ni nastopil in zato so vsi z zanimanjem pričako- vali izid današnjega medseboj- nega srečanja z Veckom. Do zaključnega dvoboja sta bila tako Marković kot Vecko ne- poražena in bi si zmagovalce priborili tudi prvo mesto na turnirju.

Markovića uvrščajo strokov- njaki v letošnji sezoni med najboljše igralce v Evropi, saj je osvojil celo vrsto odličnih

uspehov, potem ko je premagal večino najboljših evropskih igralcev.

Toda Vecko je pristopil k mizi zelo odločno, čeprav bi se

NADALJEVANJE NA 7. STR.

Zardel je...

Na tekmi Olimpija : Bagnolet je bilo vse na nogah. Vse je kričalo in od sten velike kupole je odmevalo kot bi stre- ljali s topovi. Občinstvo je dalo duška svojemu zadovoljstvu, kar je še danes kamen spotike za goste, še posebej pa za oba komentatorja iz mesta ob Seini. Nas to ne moti, kajti pošteno navijanje, kulturno vzpodbujanje, čeprav bučno, je bilo in ostane vselej na mestu.

Tokrat se moramo ustaviti pri drugem problemu. Vse bolj pogosti so namreč pojavi, ko igralci in tudi gledalci pozab- ljajo na športno vedenje in z nekulturnimi izrazi obmetavajo nasprotnika ali celo svoje ljubljence. Da, celo s pskovkami smo pričeli vzpodbujati! Takšne scene so na odprtih igriščih in v zaprtih dvoranah, ne oziiraje se kdo nas poslušal, tujec ali domačin, odrasel človek ali kritično oko mladoletnika!

Nekulturno in nešportno! Tik za košem je stal 8-letni deček, ki je z odprtimi usti in ušesi spremljal dramatične dogodke odločilnega boja. V minuti odmora je prisluhnil razgovoru tehničnega vodje, ki je svetoval svojim varovancem. Ti so ga poslušali mirno, brez besed, toda že v naslednji minuti, ko ni šlo po njihovi volji, se je vsul plaz umazanih psovk, ki so presenetile fan- tiča ob košu. Zardel je, a rekel ni nič.

Sram ga je bilo...

Ko že govorimo o vedenju naših športnikov, je še nekaj, kar nas večkrat bode v oči. Kolikokrat se zgodi, da naši vr- hunski tekmovalci, ki zastopajo svojo domovino v tujih športnih arenah pozabijo, da so pravzaprav naši diplomati. Tujec, ki opazuje naše športnike, ali govori z njimi, ocenjuje tako našo državo. In tem pa vprašamo, ali je vedenje naših tekmovalcev v tujini vselej kulturno, športno in vzorno? Je njihovo vedenje v čast in ponos domovini in njim samim? Priznajmo, večkrat ne! Prav bi bilo, da poučimo naše repre- zentante pred odhodom v tujino o tem, kdo in kakšni so gos- titelji, kakšna je specifičnost dežele, kulturne vrednote gos- titeljev in še druge podrobnosti, ki so zanimive in vredne naše pozornosti. Ne sme se zgoditi, da bodo naši reprezen- tanti v zamejstvu v prostem času razmišljali samo o tem, kateri bar si bodo izbrali za zabavo, ali ogledovali kričeče neonske naslove, pri tem pa pozabili na vse ostale raritete, ki jih je v gostujoči državi gotovo dovolj! S tem pa seveda še ni rečeno, da se zunaj cedi med in da moramo pred tujcem klečeplaziti. Daleč od tega, gre le za lepo vedenje in za odnos do tega, kar nudi tuji gostitelj.

Ne pozabimo, vselej in povsod mora biti naš vrhunski športnik vzor dobro vzgojenega in kulturnega državljana!

MARJAN LIPAR

SVETOVNA IN EVROPSKA ATLETIKA LETA 1962

Pri atletinjah: napredek v širino

Pregled ženske atletike za preteklo leto pričenjamo podobno kot pri atletih z ugotovitvijo, da so najboljše zabeležile nove svetovne rekorde na 400 m, 800 m, v skoku v daljino, metu krogla, ob izenačenju na 80 m ovire, evropske pa na 200 m, 400 m (izenačen), 80 m ovire (izenačen), v skoku v daljino, metu krogla in štafeti 4 × 100 m.

Po posameznih panogah lahko označimo najvažnejše lanske dogajanje takole:

Sprint je ostal nekako na dosedanj ravnini, čeprav so nekatere atletinje mnogo hitreje kot leto prej (Heine, Hyman). Za letošni smemo pričakovati hud spopad na daljavo med Evropejkami in Avstralkami, ob asistenci tekmovalk ZDA.

Na 400 m je Sin Kim Dan daleč najboljša, vendar so njeni rekordi manj vredni, ker Severna Koreja ni članica IAAF in dosežki njenih atletov ne veljajo kot svetovni rekordi. Medtem sta se Severna in Južna Koreja sporazumeli za skupno olimpijsko ekipo za Tokio, kar pomeni vendarle zlato medaljo za Danovo, morda celo dve, če bo opravila s predstavnicami Avstralije in Nove Zelandije. Nekdaj vodilna Evropa je na 800 m zaostala. Evropske nade niso iz SZ, ampak je to predvsem Nizozemka Kraan.

Ovire so panoga stalnega napredka v širino, čeprav rekorda najbrž ni

mogoče več mnogo izboljšati, dokler bodo veljala dosedanja pravila o razdalji med ovirami, ki je skoraj premajhna za tri korake. Angležinja (bivša Avstralka) Moore je sicer prva na lestevici, ni pa zanesljivo najboljša.

Slej ko prej skače Jolanda Balas v skoku v višino svoje vesoljske rezultate sama, toliko bolj zaigrana pa je in bo borba za ostala mesta. Še posebej je zanimiva tudi za nas, ker je neposredno v njo vmešana tudi Olga Gere, ki pa trenutno mena da zopet počiva na lanskih lovorikah, namesto da bi se že sedaj pripravljala za letošnjo sezono in v perspektivi za Tokio.

V daljini je Ščelkanova premočna, sicer pa skoki nad 6,20 m niso več noben posebnost.

Nobenega napredka ni v metu krogla, kjer je Tamara Press še nadalje abprav rekorda najbrž ni

gem mestu pa nič bolj ogrožena Renata Garisch.

Pri disku in kopju prav tako ni bistvenega napredka, razen v širini, kjer je v obeh panogah število tistih, ki presežejo 50 m, pred nekaj leti rezultat svetovne vrednosti, že okoli 30.

Peteroboj je še vedno razmeroma malo razširjen panoga. Sovjetske atletinje so še naprej zanesljivo na vrhu, čeprav so zlasti predstavnice Zahodne Nemčije napravile velik korak naprej. V tej panogi je ne glede na najboljše razmeroma res malo specialistk.

držav, ki se potegujejo za mesta v desetorica najbojših. Res skromno število 17 jih je v svetovnem in še manjše — 13 v evropskem merilu. Že samo ta podatek nam kaže, da je ženska atletika še vedno nesorazmerno slabo razvita v primerjavi z moško oz. je v mnogih državah šele na začetku razvojne poti. Ocenjevanje po svetovnih desetoricah nam da naslednjo poučno sliko: Sovjetska zveza 181,5 točke (58 atletinj v desetoricah), Vzhodna Nemčija 84,5 (16), Zahodna Nemčija 74,5 (15), Avstralija 65,5 (14), Velika Britanija 55,5 (11), Poljska 43 (11), Nizozemska 25 (4), ZDA 22 (3), Madžarska 19 (3), Severna Koreja 18,5 (2), Romunija 17 (2), Nova Zelandija 16,5 (3), CSSR 13 (2), Francija 9 (2), Jugoslavija 8,5 (2), Irska 2,5 (1) in Italija 1,5 (1). Za primerjavo smo prav isto stvar napravili še v evropskem merilu, kjer dobimo to sliko: Sovjetska zveza 221,5 (42), Vzhod. Nemčija 97,5 (18), Zahod. Nemčija 81,5 (15), Velika Britanija 79,5 (14), Poljska 56 (11), Nizozemska 35,5 (7), Madžarska 25 (4), Romunija 20 (5), CSSR 13 (2), Jugoslavija 11,5 (2), Francija 11 (2), Irska 4,5 (1), Italija 3,5 (1).

Kakšna pa je razdelitev sil v ženski atletiki na svetu in v Evropi? Prva značilnost je predvsem v tem, da je mnogo manjšem merilu, kjer dobimo to sliko: Sovjetska zveza 221,5 (42), Vzhod. Nemčija 97,5 (18), Zahod. Nemčija 81,5 (15), Velika Britanija 79,5 (14), Poljska 56 (11), Nizozemska 35,5 (7), Madžarska 25 (4), Romunija 20 (5), CSSR 13 (2), Jugoslavija 11,5 (2), Francija 11 (2), Irska 4,5 (1), Italija 3,5 (1).

»Polet« razvršča najboljše športnike

skem merilu, kjer dobimo to sliko: Sovjetska zveza 221,5 (42), Vzhod. Nemčija 97,5 (18), Zahod. Nemčija 81,5 (15), Velika Britanija 79,5 (14), Poljska 56 (11), Nizozemska 35,5 (7), Madžarska 25 (4), Romunija 20 (5), CSSR 13 (2), Jugoslavija 11,5 (2), Francija 11 (2), Irska 4,5 (1), Italija 3,5 (1).

Jugoslovanske niso posebno številno zastopane v desetoricah, tako v svetovni kot evropski lestevici takih razmerij najdemo le Olgo Gere in štafeto 4 × 100 m. Sicer pa imamo med dvajsetimi nadaljnji dve, med tridesetimi še tri in med 40 dve, torej skupno med petdesetimi najboljšimi v Evropi skupno 9.

NAJBOLJŠE ATLETINJE SVETA IN EVROPE 1962

100 m:	
11,4 Heine (ZN)	
11,5 Itkina (SZ)	
Räpke (VN)	
Hyman (VB)	
Marko (Madž)	
Ciepla (Polj)	
11,6 Beaseley (Av)	
Szyroka (Polj)	

Jutta Heine

Popova (SZ)
Sobota (Polj)
Arden (VB)
Gorecka (Polj)

200 m:
23,5 Heine (ZN)
23,4 Hyman (VB)
23,6 Itkina (SZ)
Beaseley (Av)
Räpke (VN)
23,7 Brown (ZDA)
Burvill (Av)
Arden (VB)
23,8 Sobota (Polj)
Cuthbert (Av)
Moore (Av)
Maslovska (SZ)

Evropa:
23,9 Klenina (SZ)
24,0 Balzer (VN)
Diel (VN)
Luncerjeva (Jug) je s 24,4 na 18.—24. mestu v Evropi.

400 m:
51,9 Sia Kim Dam (S. Koreja)
53,4 Itkina (SZ)
53,6 Willis (Av)
54,2 Grieseson (VB)
54,3 Kraan (Niz)
54,3 Zwaard (Niz)
54,6 Kyle (Irska)
54,7 Henning (ZN)
54,7 Dunbar (VB)
53,2 Soshak (Niz)
Simičeva (Jug) je s 56,4 na 30.—31. mestu v Evropi.

800 m:
2:01,2 Willis (Av)
2:01,4 Chamberlain (N. Zel.)
2:02,8 Sin Kim Dan (S. Koreja)
2:02,8 Kraan (Niz)
2:03,0 Kaufmann (VN)
Jordan (VB)
Kazi (Madž)
2:03,7 Nowakowska (Polj)
2:06,3 Sevcova (SZ)
2:07,2 Muhanova (SZ)

Evropa:
2:07,7 Perkins (VB)
2:07,8 Parljuk (SZ)
2:08,0 Eyek (Niz)
Rajkova (Jug) je s 2:11,6 na 37.—38. mestu v Evropi.

80 m ovire:
10,5 Moore (VB)
10,6 I. Press (SZ)
Kilborn (Av)
Balzer (VN)
Piatkowska (Polj)

16,60 Sloper (N. Zel.)
16,53 Lüttge (VN)
16,51 Hoffmann (VN)
16,21 Dojnikova (SZ)
16,15 Kuznecova (SZ)
16,12 I. Press (SZ)

Višina:
167 Balas (Rom)
178 Woodhouse (Av)
176 Ceník (SZ)
176 Gere (Jug)
175 Frith (Av)
174 Kostenko (SZ)
173 Mason (Av)
173 Wright (Av)
Knowles (VB)

Evropa:
172 Slaap (VB)
170 Jevsjukova (SZ)
Hopkins (VB)
Aleksienko (SZ)
Zwier (Niz)

Daljina:
6,62 Ščelkanova (SZ)
6,35 Hoffmann (ZN)
6,34 Claus (VN)
6,30 Bijveld (Niz)
6,29 Krzeszinska (Polj)
Rand (VB)
6,26 Becker (ZN)
6,22 Ciepla (Polj)
6,21 Potgieter (ZN)
Krepkina (SZ)
Gieseler (Niz)
Stamčičeva (Jug) je s 6,16 na 34.—35. mestu v Evropi.

Krogla:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

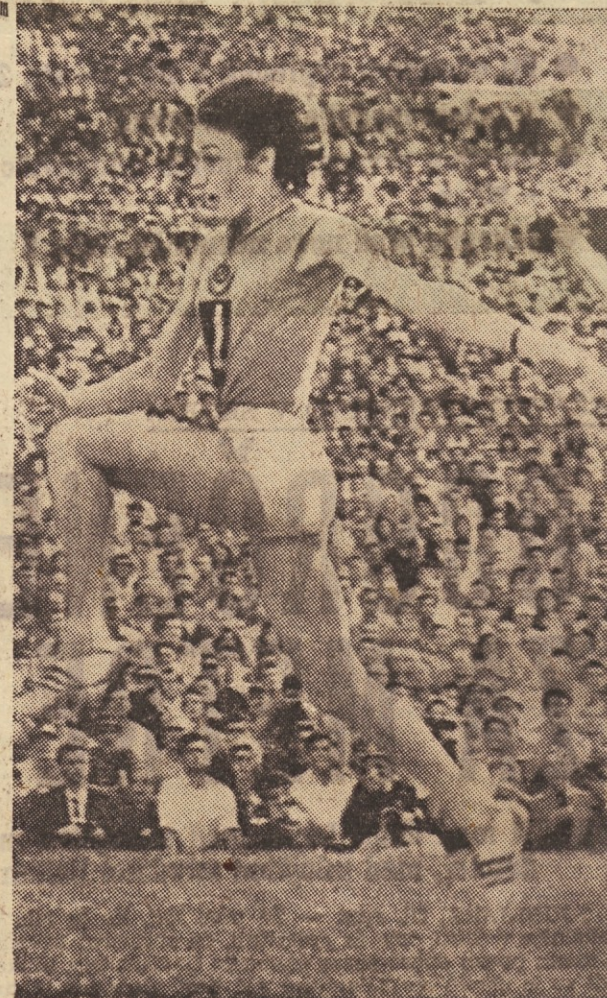
Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Evropa:
18,55 T. Press (SZ)
17,47 Garisch (VN)
16,95 Zibina (SZ)

Ščelkanova (SZ) najboljša v skoku v daljino

55,04 Prašalova (SZ)
54,65 Gerhards (ZN)
54,03 Schwalbe (VN)
54,02 Gräfe (VN)
53,62 Kaledene (SZ)
53,48 Gorčakova (SZ)
Katičeva (Jug) je s 49,71 na 28. mestu v Evropi.

Peteroboj:
4975 I. Press (SZ)
4833 Bistрова (SZ)
4775 Smakova (SZ)
4751 Heine (ZN)
4735 Guenard (Fr)
4676 Hoffmann (ZN)
4663 Becker (ZN)
4619 Balzer (VN)
4614 Tališeva (SZ)
4607 Golubjeva (SZ)
Stamčičeva (Jug) je s 4544 točkami na 15. mestu v Evropi.

4 × 100 m:
44,5 Poljska
44,6 ZDA
44,9 Nemčija
44,9 Britanija
45,8 Avstralija
46,0 V. Nemčija
46,3 Francija
46,4 Jugoslavija
46,5 Italija
46,5 Madžarska
48,0 Romunija

NOVE DIPLOME

Obveščamo bralce, klube, društva, občinske in okrajne zveze za telesno kulturo, da imamo na zalogi nove smučarske diplome, cena za en izvod — 100 din.

Na zalogi imamo tudi naslednje strokovne knjige, katere bomo razprodali po zelo znižanih cenah, in sicer:

ČLOVESKO TELO (dr. A. Košir)	500 din
ATLETIKA (Bojan Hrovatin)	100 din
HIMALAJA (prevod Raimond)	150 din
ORIENTACIJSKI ŠPORT (Pisljer, Srpan, Ulaga)	120 din
PLAVANJE IN VATERPOLO (Prešeren, Gala)	100 din

Diplome kot tudi navedene knjige lahko osebno dobite na Upravi Poleta, Miklošičeva 4/I ali pa jih pisмено naročite, seveda proti plačilu poštnih stroškov. Za nakup več kot 10 knjig dajemo poseben popust.

Uprava in uredništvo Poleta

TONI HIEBELER

V pajkovi mreži

8

Polni dve uri potrebuje Alamberger za teh 40 metrov. Potem kriči navdoli: »Fantje to j'prou zasuleni! Kinshofer in Mannhardt, ki nato premagata to zasoljeno mesto, se prav tako spoštljivo izražata. Sam sem se ob zadnjem svitu pregoljufal. Čez ta prag, kakor če bi se spokoril za vse grehe svojega življenja. To je kar težak kos za prvi dan. 40 m višje se pa že počuteno dela. Alamberger in Kinshofer pripravljata bivak. Mannhardt in jaz se tipaje prebijava skozi temo k tovaršema. Tokrat ni votline. Prostor za bivak sredi 60° nagnjene, snežne stene mora biti skopan. Ubogi Ericini otroci Nimajo več lopatke.

Da imamo lopato sploh s seboj, se moramo zahvaliti izključno Kasparju von Almen. K težki opremi je lopato? Kaspar je nanjo mnogo dal. Prav, pa jo vzamemo s seboj, smo dejali, toda mislili smo si, da jo bomo zanesljivo že prvi večer vrgli čez steno. Sedaj pa smo Kasparjevi uvidevnosti in zvitosti zapeli hvalnico.

Prostor meri 3x1 meter in nam dovoljuje udobno sedenje. Ob 22. uri smo se preoblekli in pripravili za noč. Že 20 ur nismo razen ene pomaranče ničesar zaužili. Sedaj imamo medvedjo lakoto.

Na kratko in nekoliko nezadovoljno se razgovarjamo o dnevi zmogljivosti, v našem načrtu vzpona je bilo namreč predvideno, da bomo bivakirali za raztežaj vrvi višje zgoraj, v bližini »Rote Fluhe«. Težavna poča nam ukradla preveč časa, a kljub temu smo dobro razpoloženi. Alamberger, ki je že zaspal, s svojim smrčanjem stvari k počitku — katerega smo zaslužili...

Iz globokega spanca me dve uri po polnoči vržejo grozne sanje: Vidim enega svojih monakovskih prijateljev (po imenu Marxa) kako se v nočni tišini plazí mimo nas in potem v peklenskem tempu začete Rampe; del smeri, za katero smo predvideli dobre tri dni — kakšno razočaranje! To sem videl vse tako jasno, da še sedaj ne morem ločiti ali je bila resnica ali le sanje. Zbudim Alambergerja in ga vprašam, če ni ničesar opazil. »Pejd no, pust me na mir s tvojim strahovnim odvrnil govorjenjem in smrti dalje. Da pomirim svoje razburjenje, pokadim cigareto... in še eno...

»Gospoda moja, ali bi se potrdili ponžiti zajtrk?« zaslišim iz daljave. Drugi dan (7. marec) začnemo s humanistično in ironično opazko. Pol sedmih. Vrhovi na zahodu zarjajo v soncu — nobenih skrbi glede vremena; uravnava barometer ne kaže niti najmanjše spremembe.

Kot prvo dvignem vrečo za bivak in iščem v snežni steni tuje sledove, kajti Maxovo nočno kolovratenje se ni pozabileno. Moji prijatelji se smejejo in me zasmehujejo. V naslednjih šestih dneh naj predzniki Max vedno znova skrbijo za zabavo. Pade poleg nas kamen ali kos ledu, takoj razjarjeno zakličemo navzgor, naj bi bil Max do nas malo bolj obziren, sicer bi ga obsodili z netovarištvom.

Vsi so prvo noč dobro prestali. V zadnjih jutranjih urah je mraz (približno 15° C pod ničlo) prodrl tudi skozi puhačo opremo, tako da sedaj sklepamo z zobmi, toda vroč rakitovec nas znova ogreje. Po zajtrku razdelimo štiri vrečke ovomalin, žejnima dušama, je ovomalin presuh. Odtrgata zgornji rob vrečke (ne sivoportel), vsebino pa pomešata z znatnim snegom — krassen sladolek severne stene! Hvalita njuno iznajdbo. Temu užitku se hočem za čim dlje časa odpovedati, ker ima snežena voda, brez vsakih mineralnih snovi, lahko neprijetne posledice. Ob 9. uri in 10 minut zapusti prvi v navezi bivak; ta čas si razen zadnjih dveh dnevo pridržimo. Ob tem času je Mali Scheidegg objavljen s prvimi sončnimi žarki in moremo pripisovati Kasparju von Almen, da se zgodaj zjutraj postavi za daljnogled in nas opazuje brez sonca). Za raztežaj vrvi nad prvim bivakom najdemo naravnost pravilno možnost bivakiranja — jezimo se, ker bi ponovno lahko napravili čudovito votlino.

Zadnjih dvajset metrov do Hinterstoisserjeve prečnice, ki jo lahko poleti preplazimo v nekaj minutah, so popolnoma pod ledom in tvorijo za nas zamudno prepreko: dve uri za vse moštvo. Veseli smo, da smo s tem računali.

Hinterstoisserjeva prečnica nas je pričakala z hudobnimi presenečenji. Poleti se preči to 70° nagnjeno področje s posebnim spustom ob vrvi na levo. Večinoma je možno najti obsežne pomožne vrvi prejšnjih plezalcev s pomočjo katerih premagovanje ni posebno težko. Pričakovali smo, da se na strmih ploščah ne bo držalo mnogo snega in smo mislili, da bomo snežno pokrivalo lahko odstranili. Dejansko smo pri prvih petindvajsetih metrih prečnica videli tudi samo dva do štiri centimetre snega, pod tem pa približno deset do petnajst centimetrov gladkega ledu, vendar ne povezanega s steno, temveč z gladko ledeno površino. To pomeni, da zaradi nevarnosti vdora ledu, nismo smeli zabijati ledenih klinov. Vsi štirje

skupaj stojimo na začetku traverze, naslonjeni na strmem, snegu. Toda premekaj je še, da bi ledni klin našel oporo. Vsa zasadi ledno klavido, ker se da najlažje v sneg. To je optično zelo varno, vendar sleherni izmed nas ve, da je to le moralno varovanje. Ali bomo zdržali padeč? Nihče ne more z zanesljivostjo pritrditi. Tudi Toni Kinshofer ne, ki začne s tem velikim tveganjem. Na jasnem si je, da bi nepazljivost pri prvih petindvajsetih metrih pomenila konec za vse.

Kmalu je Kinshofer ponovno dosegel mesto padca, da bi dokončal zadnje metre prečnice. Do večera, do katerega, kakor predvideno, dosežemo zgornji rob prvega ledišča, ga ne vidim več. Potem pa mu izkaže svoje brezmežno navdušenje, kajti mojstrsko je odprl vrata v središče stene.

Kinshofer ne sme več sodelovati pri pripravah za bivak: vsi skrbimo, da ne bi trošili svojih moči z deli, ki jih lahko tudi sami opravimo. Mesto bivaka je malo slabše od bivaka prejšnje noči, toda mi smo kljub temu še zadovoljni in v zameno v račun tudi prekinitev spanja. Sicer smo danes premagali le 80 višinskih metrov in dolžino 280 metrov, toda razpoloženje je najboljšje, kajti sedaj smo sredi stene. To nekaj pomeni! Ne po višini (700 m od vnožja), tudi ne merjeno po tehničnih težavah, katerih glavni del (Rampa) moramo šele doseči. Zdi se, da je Hinterstoisserjeva prečnica vrata v resno ozračje stene — mi smo jo prekorčali.

Že v prvem bivaku smo se seznanili z neprijetnim poznavstvom, ledenim snežnim prahom, ki se neprestano vrtili iz zgornjih predelov stene kakor puščavski pesek, ki prodre povsod. Vendar tudi pred njim se znamo varovati. Na gornjem robu našega mesta obesimo dve vreči za bivakiranje: snežni prah priš čez nas.

Sprito danes premaganih višinskih in dolžinskih metrov, dneva zmogljivosti sicer ne ustreja in Kaspar von Almen se bo morda čudil, da smo že ob šestih začeli z bivakom. Zanesljivo bi bilo še možno doseči začetek drugega ledišča, toda včas smo bili skoraj dvaindvajset ur na nogah in to je treba izravnati. Kaj pomaga, če smo pred

Moje oči visijo na Kinshoferju in registrirajo najmanjše kretanje, toda moje misli hitijo drugam — v Monakovo k mojim dragim. Ne, ni me strah, samo težje me ta nesrečni položaj, ki je v plezalskih izkušnjah smešen. Sovražnik take minute, ki se nekako tako, kot da bi človek blodil skozi temen gozd, nekeje v gozdu pa je zevajoča jama — v njej domuje smrt.

Kinshofer se plazí kakor mačka na ledeni steni na levo; z ledom dela kot s surovim jajcem. Ne koplje stopinj, kar bi lahko povzročilo premočne tresljaje — temveč zaupa zgolj vsem štirim čelnim zobem derez, ki jih mehko poriva v led; za roke si v stekleni masi izpraska majhna oprlempke. Meter za metrom. Oddaljenost med nami postaja vedno večja, višina padca

vedno nevarnejša. Po preteku ene ure, ko doseže s prvim klinom trdno steno, je celo do nas slišati njegov izdih olajšanja. Mi srečno! Vsem ko je izginil za vrvi izboklino, od Kinshoferja ni več slišati povelja, neko ostanejo mirne, tudi mi smo mirni in napeti. Potem največje razburjenje: prvi se napno, grozovit sunek — Kinshofer brez glasu visi v vrveh. Alamberger se upre proti nevarnemu vleku, Mannhardt, ki stoji poleg Alambergerja, mu pomaga držati. Jaz, malo nižje, poskušam zasaditi ledno klavido še bolj globoko. Kinshofer je z ledenim odlomom strmoglavil pet metrov globoko, toda na srečo je ostal neposkodovan.

Priprave tretjega dne (8. marec) zmagujemo že skoraj s spretnostjo, ki se iz dneva v dan stopnjuje. Ni dolgih vprašanj; vsakdo ve, kaj mu je storiti. Začetek je danes trd. Premagati bo treba stromino med prvim in drugim lediščem. Tako imenovane »ledene cevi«, ki poleti veže dve ledišči, ne moremo uporabiti — led je pretenek in krhek. Kinshofer preliči sežanj za sežnjem zasneženo skalo levo od tod — izpostavljeno plezanje na majakovem se klinu! Dolgo čakanje gloda živce, pri mirovanju postane mraz boleč. Toda ne gre drugače, če naj varnost ostane naš najvišji zakon.

Do dejanskega drugega ledišča zahteva kratko področje s prestrašljivo strmim, gladkim ledom največjo pozornost. Drugo ledišče samo pa omogoča užitek polno napredovanje v večinoma trdem snegu. Naša sreča smejejo! Sicer pa sem vedel, da podobno dejanje, če ga spremlja živčna napetost, nikoli ne more biti izpeljana do srečnega konca. Nikdar se nisem drznil upati, da se bo celotno moštvo še tretji dan vzpona tako sproščeno veselilo. Ob vsaki priložnosti se pozanimamo o medsebojnem počutju. Toži nekdo o bolečem mrazu, mu za poživitev krvnega obtoka ponudimo Roncol tablete; vprašam po kakem predmetu, že sežejo ostali trije v svoje žepke. Zgrabi koga iz katerega koli vzroka določna živčnost, kmalu nato najde tolažilne besede opravičila. To je življenje v gorah, ki si ga lepšega ne moremo predstavljati. Moderni psihologi, ki tožijo o množičnosti v mestih, bi nas morali enkrat spremljati semkaj. V vele mestih vlada ne samo množičnost, temveč tudi osamljenost, brezupna samota. Popolnoma drugače je v psanaravi, ki je ohranjena le še v gorah. Razen prirodnih lepot, najdemo tukaj še človeka — iskreno gorsko tovarištvo.

Gremo soncu nasproti, po proučevanju stene nas mora doseči okoli 17. ure. Ob tem času smo pod skalno gredo, ki je ugnedena med »likalniki« in drugim lediščem. Pripravljamo nam resne skrbi, kajti prvi preko nje je težavno in zamudno.

To se sicer dogaja v sončni svetlobi, ki v tej pozni uri nima več moči, čigar čistost pa občutimo prijetno in blagodejno.

Mladim telovadcem — ugodne pogoje

Turnir republik v rodni telovadbi, ki je bil pred nedavnim v Ljubljani, je pokazal marsikaj zanimivega. Pred ljubljanskimi gledalci in seveda vsemi jugoslovanskimi strokovnjaki za orodno telovadbo, so se zvrstili vsi najboljši tekmovalci te športne panoge.

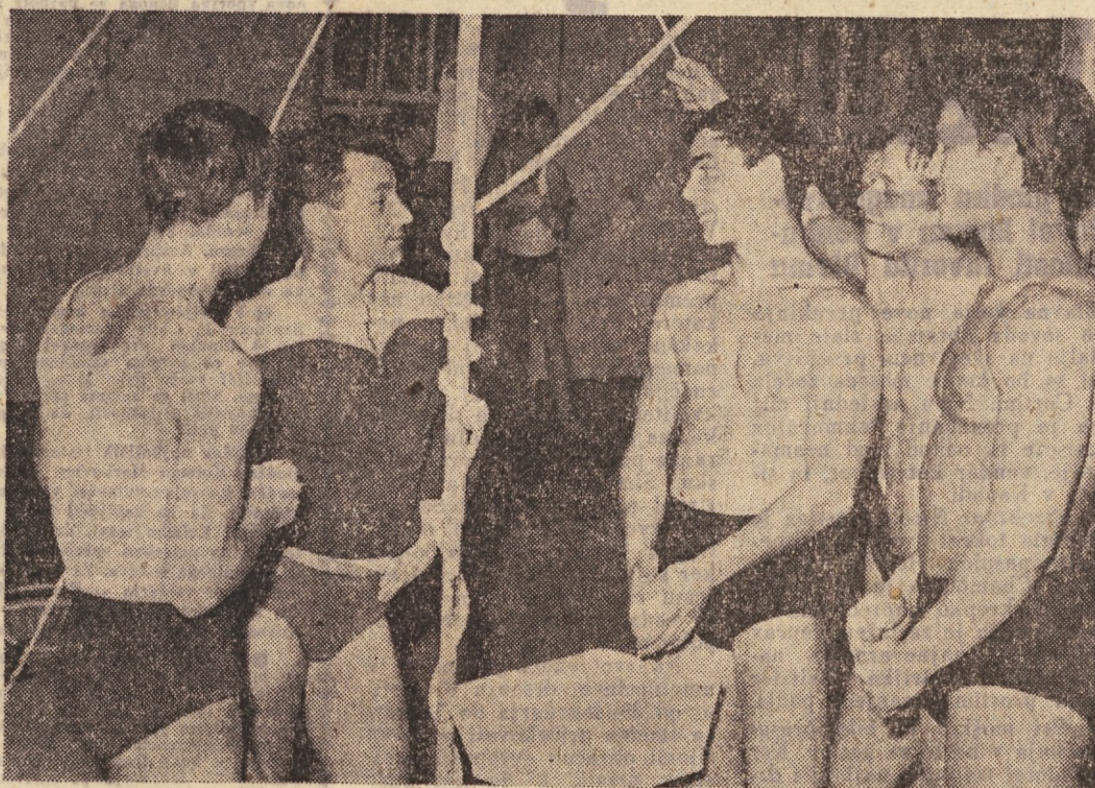
Se več. Letos smo v tem, lahko bi rekli tradicionalnem tekmovanju napravili še korak naprej. Najboljšim članom in članicam so se pridružili še najboljši mladinci in mladinke in prav ta nastop je vzbudil pri strokovnjakih zadovoljstvo. Prepričali so se namreč, da kljub slabim pogojem, ki jih ima pri nas orodna telovadba, ni skrb za mladi rod, ki naj bi prej ali slej zamenjal naše vrhunske telovadce.

In prav o tej mladi generaciji v rodni telovadbi smo hoteli danes spregovoriti in na kratko predstaviti naš mladi rod. Ugotovitev, da je tudi za orodno telovadbo dovolj zanimanja med mladino — manjka le zadovoljivih pogojev — najbrž ni nova. Prav v razgovorih z našimi mladimi in pa s strokovnjaki smo se prepričali, da tam, kjer so količjak dobri pogoji, orodna telovadba lepo napreduje.

Mimo naših mladih pa so nas tokrat zanimali še načrti Gimnastične zveze Slovenije, ki je s svojim delom pričela komaj pred nekaj meseci. Razumljivo je, da bi bilo odveč že danes govoriti o uspehih, ki jih je dosegla nova zveza, zato pa so nas toliko bolj zanimala naloge in načrti, katerih sadovi bodo vidni šele čez nekaj let. Tega se pri Gimnastični zvezi Slovenije dobro zavedajo, zato so za zdaj vložili vse moči za čim bolj tehtno pripravljenost načrte.

Z eno besedo. Gimnastična zveza Slovenije ima pred seboj celo vrsto načrtov, ki bodo zanesljivo rodili uspehe. Zanesljivo po prizadevanjih, ki so jih že doslej pokazali. Žal pa bodo le prizadevanja Gimnastične zveze Slovenije najbrž premalo. Treba bo še mnogo razumevanja tudi drugih činiteljev in svetovnemu prvaku Miru Cerarju se bodo kmalu pridružili še drugi — mladi!

Treba je le ustvariti pogoje. Ostalo bo prispevala mladina, pri kateri je volje dovolj!

Nekdanji telovadec Slibar je že dve leti trener mladincev Partizana Narodni dom. V študijski telovadnici so se mladi telovadci naučili pod njegovim vodstvom že marsikaj novega

NACRTI, KI BODO RODILI USPEHE

Komaj nekaj mesecev je, kar je bila ustanovljena Gimnastična zveza Slovenije in že se nova organizacija lahko pohvali s prvimi uspehi. Doslej je Gimnastična zveza Slovenije prejela že 47 prijav. Od teh je 45 društev Partizan in 2 šolski športni društvi.

Cilj zveze je seveda dobiti najširšo osnovo za razvoj te športne panoge pri nas. Prav zato se niso orientirali samo na formiranje samostojnih društev, saj bi bilo teh lahko le malo, ampak vključujejo društva Partizan, ki imajo sekcije za orodno telovadbo in druga športna društva (šolska, delavska itd.), v katerih so ali bi lahko ustvarili pogoje za razvoj te panoge. Le na takšen način bo zagotovljena najširša osnova in seveda tudi dovolj velik vir kadrov.

Ena prvih nalog nove zveze je, čim boljše povezava z osnovnimi organizacijami, seveda s tem, da GZS v nobenem primeru ne posega v samostojnost društev. Zveza bo nudila osnovnim organizacijam osnovno pomoč in bo skušala čim prej doseči, da bodo trenerji delali po enotnem načrtu. Le če bomo imeli za pionirje, mladinke, mladince, članice in člane prilago-

jen, pa vendar enoten sistem dela, bomo dosegli, da bo že splošna vadba sistematična.

SOLSKIM IN DELAVSKIM ŠPORTNIM DRUŠTVOM VSO POZORNOST

Solska in delavska športna društva so prav gotovo bogat vir tudi za orodno telovadbo. Prav zato nameravajo pri GZS posvetiti vso pozornost čim tesnejši povezavi s temi organizacijami. Treba bo tudi doseči večje sodelovanje s profesorji telesne vzgoje, ki bi svoje znanje posredovali mladini tudi izven svojega delovnega časa. Posebno trenerjem amaterjem, ki delajo v delavskih športnih društvih, bodo strokovni programi v veliko pomoč.

Ob vsem tem pa seveda nastane vprašanje vodnikov in trenerjev. Da bi bil načrt dela čim boljše pripravljen, bo zveza organizirala najširšo posvetovanja s strokovnjaki za orodno telovadbo. Na posvetovanjih bodo sodelovali mimo trenerjev in vodnikov še strokovnjaki Visoke šole, profesorji telesne vzgoje, trenerji amaterji, skratka najširši krog ljudi, ki naj bi stalno sodelovali pri ustvarjanju pogojev za načrtni sistem vadbe.

Krog strokovnjakov se bo na osnovi takšnih posvetovanj verjetno zelo razširil, tako da bo mladina, ki se želi udeleževati v rodni telovadbi, v perspektivi dobivala vedno več možnosti rednega in čim boljšega strokovnega vodstva in ji bo s tem tudi napredek zagotovljen.

PET CENTROV ZA ORODNO TELOVADBO

Seveda pa pri GZS še zdaleč ne mislijo, da bodo rešili problem množičnosti in vključevanja mladine, če bo to vprašanje rešeno na področju Ljubljane. Prav zato imajo v načrtu delo po centrih v Ljubljani, Mariboru, Kopru, Celju, Novi Gorici in morda še kje, kjer so ali bodo ugodni pogoji za razvoj orodne telovadbe.

Kakšna je naloga teh centrov? Najprej bo seveda treba centrom zagotoviti možnost načrtnega dela. Osnovni pogoj so, razumljivo, študijske telovadnice, specializirane za orodno telovadbo. V njih naj bi se občasno zbirali najboljši telovadci s področja, ki ga zajema center, seveda pod strokovnim vodstvom in na višji stopnji vadbe.

Le na takšen način bomo lahko dobili v naši republikli več homogenih kvalitetnih vrst orodnih telovadcev in telovadk.

Sele ko bodo zaživi centri, bodo lahko nudili osnovnim organizacijam svojega območja dovolj neposredne strokovne pomoči. Zagotovljeno naj bi bilo tudi strokovno vodstvo — v vsakem centru bo najmanj po en strokovnjak za ženske in za moške — ki bodo lahko pripravljali tekmovalce tudi za najzahtevnejša tekmovanja. Pri tem je seveda treba računati na strokovnjake, ki bodo končali visoko šolo za telesno kulturo in ki se bodo specializirali za orodno telovadbo.

Po svojem statutu ima GZS tudi gimnastične odbore pri občinskih zvezah za telesno kulturo, ki so organizacijski element, dočim so centri predvideni kot strokovno tehnično telo.

OBDRŽATI NEKDANJE TEKMOVALCE IN TELOVADCE

Ob tako široko zasnovani akciji pa vprašanje kadrov in funkcionarjev ni malo pomembno. Z orodno telovadbo se je ukvarjalo že mnogo ljudi. Seveda jih je malo, ki so postali tudi vrhunski telovadci. Mnogi niti niso poskušali doseči vrhunskih storitev, saj jim tega niso dopuščali pogoji, ki so za orodno telovadbo pri nas še dokaj slabi. Drugim spet je to preprečila zaposlitev, študij in podobno.

Pri GZS sodijo, da je prav v teh ljudeh, ki so bili aktivni tekmovalci ali telovadci, bogat vir strokovnjakov — vadiateljev kot tudi funkcionarjev ali sodnikov. Te ljudi je treba obdržati v aktivnosti, ker vsak izmed njih lahko najde svoje področje, v katerem bo nadaljeval delo, ki ga je začel kot telovadec in tekmovalec.

Prav iz takšnih vrst hoče Gimnastična zveza Slovenije v prvi vrsti razširiti krog sode-

Mladinci

Kako velikega pomena so dobri pogoji za orodno telovadbo je dokaz dejstvo, da je večina članov mladinske republiške reprezentance iz enega samega kluba, Partizan Narodni dom ima namreč v študijski telovadnici dobre pogoje in je v njej zrastle že nekaj odličnih telovadcev.

Mladinci, ki morajo za dober napredek žrtvovati mnogo prostega časa, so pri svojem delu zares vestni, vsaj tako pravi njihov trener tov. Slibar. Trikrat na teden se zberejo v študijski telovadnici, kjer neprestano izpopolnjujejo svoje znanje s področja orodne telovadbe. Štirje mladinci telovadijo skupaj že več let. Sele v zadnjem času sta se jim pridružila še dva, tako da jih je sedaj šest, na katere bomo seveda, če bodo tako vztrajni še naprej, lahko resno računali.

Tov. Slibar pravi, da so mladi telovadci v dveh letih, kolikor je z njimi, zelo napredovali. Na vprašanje, če imajo mladi telovadci dovolj tekem, je tov. Slibar takole odgovoril:

— Tekme so tako kot v vsaki športni panogi, tudi pri rodni telovadbi, zelo koristne. Žal pa je pri nas tako, da pride hkrati preveč tekem skupaj, kar pa ne vpliva ugodno na načrtni trening. Za

Trikrat na teden v telovadnici

mlade tekmovalce je dovolj, če imajo na leto 3 do 4 tekme in toliko jih naši mladinci tudi imajo. Ves ostali čas je namreč treba porabiti za učenje novih prvin in izpopolnjevanje. Tudi letos bodo imeli naši mladinci republiške vrste dve tekmi. Aprila bo najbrž v Celju troboj mladinskih reprezentanc Makedonije, Vojvodine in Slovenije, kjer bodo imeli naši mladi tekmovalci spet priložnost pokazati svoje znanje.

In še nekaj podatkov o naših mladih telovadcih.

Milenko Kersnič, star 17 let, dijak, član TVD Partizan-Narodni dom. Tekmuje dve leti in je dosegel že nekaj pomembnih uspehov. Bil je prvi na lanskem republiškem prvenstvu za mladince I. razred, tretji na lanskem državnem prvenstvu v Slav. Brodu, na letošnjem turnirju republik pa je delil 2. mesto s Salakom (BiH).

Marko Živec, star 16 let, dijak, član TVD Partizan-Narodni dom. Tekmuje od svojega 12. leta, za telovadbo pa ga je navdušil prijatelj. Doslej je nastopal na mladinskih republiških prvenstvih in prej na pionirskih. Lani je nastopil na državnem prvenstvu v Slav. Brodu, na letošnjem turnirju republik je bil štirinajsti.

Silvo Teršek, star 18 let, dijak učiteljskega, član TVD Partizan-Narodni dom. Tekmuje dve leti. Kolegi so pri telovadbi na učiteljsko opazili, da bi lahko postal dober telovadec in zato se je odločil in pričel z načrtnim delom. Sicer pa pravi, da ga mimo telovadbe veselijo tudi dramatika.

Tone Vene, star 16 let, dijak, član TVD Partizan-Narodni dom. Telovadi že od svojega 7. leta. Prišel je v telovadnico na Taboru, 2 leti pa se pripravljajo v študijski telovadnici. Pravi, da ga navdušuje tudi košarka. Na letošnjem turnirju republik ni nastopil, ker je bil poškodovan.

Mitja Zornada, star 17 let, dijak, član TVD Partizan-Narodni dom. Tekmuje 3 leta. Poslušal je nasvet svojega brata in se posvetil telovadbi. Danes mu ni žal. Že 2 leti nastopa na republiških in okrajnih prvenstvih, lani pa je bil tudi na državnem prvenstvu v Slav. Brodu. Na turnirju republik je bil devetnajsti.

Iztok Torj, star 16 let, dijak, član TVD Timovo. Telovadi že 4 leta in ga je za telovadbo navdušil prijatelj. Od važnejših tekmovanj se je udeležil državnega prvenstva lani v Slav. Brodu in letošnjega turnirja republik, kjer je bil osemnajsti.

Matjaž Kutin, star 16 let, dijak, član TVD Partizan-Narodni dom. Telovadi od svojega 7. leta. Nastopi je na lanskem državnem prvenstvu, na letošnjem turnirju republik pa je bil sedmi.

lavcev za posamezna področja obsežnega dela. Ob tem naj omenimo npr. zdravnike — nekdanje telovadce. Iz vrst bivših telovadcev, ki so danes zdravniki, naj bi bila organizirana specializirana zdravstvena služba, ki bo sistematično bedela nad vadbjo vseh tekmovalcev in tudi sodelovala pri sestavi programov, da bodo le-ti prilagojeni posameznim starostnim stopnjam in pravilno vključeni z zdravstvenimi normami. Gre torej za neposredno strokovno-tehnično ustvarjalno delo in sodelovanje.

TUDI VEČ FINANČNE PODPORE BO TREBA

Ob vsem, kar smo našli in brez prepričljivih finančnih sredstev — za zdaj so res

skromna — ob še takšnem prizadevanju uspehov zanesljivo ne bo. Če primerjamo storitve, ki so jih dosegli na področju športne gimnastike v tujini, potem prav gotovo dosežkom ne bomo sledili brez osnovnih materialnih pogojev za načrtno in kvalitetno vadbjo.

Največ sredstev bo treba nameniti gradnji telovadnic in nabavi primerne opreje. V celi vrsti potreb po pokritih prostorih za telesno kulturo, bo treba najti rešitve, ki bodo upoštevale tudi orodno telovadbo.

Zaradi pomanjkanja orodja, primerne za mednarodna srečanja, imamo pri nas velike težave. Kot primer omenimo le dvoboj ženskih reprezentanc Jugoslavije in Bolgarije, ki je bil pred dnevi v Ljubljani. V Jugoslaviji imamo le eno dvovišinsko bradljo, ki ustreza zahtevam za mednarodna srečanja. Seveda jo je bilo treba za dvoboj v Ljubljani pripeljati iz Beograda. Orodje je na ta način izpostavljeno poškodbam, da velikih prevoznih stroškov niti ne omenjamo.

Z eno besedo. Čim prej bo treba misliti tudi na nabavo ustreznega orodja, ki bo na razpolago ne le za meddržavne nastope, ampak tudi za treninge naših najboljših.

SODELOVANJE Z OSTALIMI ŠPORTNIMI PANOGAMI

O sodelovanju strokovnjakov z različnih področij telesne kulture so že marsikje razpravljali. Tudi pri Gimnastični zvezi Slovenije resno razmišljajo o tem. Pričakujejo sodelovanje predvsem s strokovnjaki za atletiko, smučanje, plavanje, drsanje itd. To so namreč panoge, ki najbolj ustrezajo kot dopolnilni športi za telovadce.

Dovolj dobro je znano, da je tudi orodna telovadba marsikateremu športniku zelo dobro izpopolnjevanje. GZS je pripravljena s svojimi strokovnimi kadri pomagati vsem, ki si želijo takšnega izpopolnjevanja.

Na kratko. Sodelovanje strokovnjakov, s katerim bodo dosegli, da bodo tudi dopolnilni športi pod zares strokovnim vodstvom in bo tako tudi učinek večji.

Akcija je torej široko zasnovana. Načrtov je mnogo in še več dobre volje. Prepričani smo, da bodo težnje, ki jih gojijo pri Gimnastični zvezi Slovenije, naletele na široko razumevanje in tudi uspele ter da se bo športna gimnastika v okviru slovenske telesne kulture vedno bolj uveljavljala.

USTVARIMO JI ZATO TUDI MATERIALNE POGOJE!

Mladinke

Strokovnjaki so bili na letošnjem turnirju republik posebno navdušeni nad republiško reprezentanco Slovenije mladink, ki je zanesljivo osvojila prvo mesto. Seveda je res, da mladinke ostalih republik v zadnjem času niso toliko napredovale, vendar pa je uspeh slovenskih mladink kljub temu zelo pomemben. Skoda, da v reprezentanci niso nastopile še mladinke iz Maribora, saj so bile tako v reprezentanci le 4 tekmovalke, čeprav bi jih lahko bilo 5.

Cimprej pa bo treba dobiti trenerja, ki bo skrbel za republiško vrsto, mlade tekmovalke, pa se bodo morale občasno zbirati na skupnih treningih. Če bodo, prepričane le same sebi v svojih društvih, potem napredek prav gotovo ne bo takšen, kot bi si želeli.

Žal v društvih večkrat nimajo pravega razumevanja za vrhunske tekmovalke. Zahtevajo namreč, da morajo tekmovalke mimo redne vadbe, sodelovati še na vseh pripravah za razne društvene nastope

Več razumevanja klubskih uprav

in akademije, česar pa seveda ni mogoče spraviti v sklad, saj imajo mlade tekmovalke obveznosti še v šoli. Če so mladinke pripravljene žrtvovati mnogo svojega prostega časa za svoje izpopolnjevanje v rodni telovadbi, potem jim moramo to omogočiti in jih ne smemo obremenjevati z nalogami, ki bi jih zmogle tudi druge tekmovalke.

Se nekaj besed o naših najboljših. Marlenka Kovač, stara 16 let, dijakinja 2. razreda gimnazije, članica TVD Partizan Zagorje. S telovadbo se ukvarja že 6 let. Že lani je nastopila na turnirju republik in sicer v reprezentanci članice in je osvojila 14. mesto. Na letošnjem tekmovanju za pokal Naumovskega v Skopju so bile zbrane vse članice, razen zveznega razreda, je Kovačeva osvojila 1. mesto. Na letošnjem turnirju republik je bila med mladinkami najboljša. Skoda, da tehnična komisija Kovačeve ni uvrstila v reprezentanco, ki se je pomerila z Bolgarijo. Tudi Bolgarke so pripeljale s seboj mlado tekmovalko, ki je nastopila izven konkurence. Prepričani smo, da bi nastop v reprezentanci pomenil za Kovačeve mnogo, saj bi si pridobila precej izkušenj.

Metka Cerkvenik, stara 17 let, dijakinja, članica TVD Partizan Vič. Temuje 2 leti, telovadi pa je pričela že kot pionirka. Nastopila je na lanskem republiškem državnem prvenstvu, na letošnjem turnirju republik pa je bila 4.

Katja Knez, stara 17 let, dijakinja, članica TVD Partizan Vič. Tekmuje 2 leti, telovadi pa že od 7. leta. Doslej je nastopila lani na republiškem in državnem prvenstvu, na letošnjem turnirju republik pa je bila osma.

Alenka Sajko, stara 18 let, dijakinja, članica TVD Partizan Narodni dom. Tekmuje 5 let in se je pričela s telovadbo ukvarjati v Mariboru. Že 2 leti pa trenira v Ljubljani. Na letošnjem turnirju republik je zasedla odlično 2. mesto.

Marlenka Kovačeva je prav gotovo ena naših najbolj obetajočih mladink. Seveda pa jo čaka še trdo delo, če bo hotela še naprej po poti navzgor

AFRIKA — AMERIKA — AVSTRALIJA — AZIJA — EVROPA — AFRIKA — AMERIKA

Drsalci na prvenstvu v Budimpešti

Tri zlate medalje v istih rokah

Sjouke Dijkstra nedosegljiva in njen četrti uspeh — Peta gladka zmaga dvojice Killius-Bäumlerja in oškodovana dvojica Eva in Pavel Roman v konkurenci plesnih parov — Lahka zmaga Calmata v odsotnosti favorita Divina

Evropska elita, ki se je zbrala pretekli teden v Budimpešti, da na ploskvi drsališča Kiss

OD NEDELJE DO NEDELJE

ATLETIKA

Port of Spain. — Na tujakš-njem mitingu je ameriški sprinter Robert Hayes izenačil svetovni rekord v teku na 200 m — 20,5 sekunde.

KOSARKA

Zürich. — V prvenstveni kvalifikaciji tekmi za sodelovanje na letošnjem evropskem prvenstvu na Poljskem je izbrana reprezentanca Švice premagala ustrežno moštvo Zah. Nemčije 63:48 (16:30). V isti skupini tekmuje še Avstrija, ki so ji Svici carji tudi premagali ter si tako s to zadnjo zmago, močno izboljšali izglede za sodelovanje na prvenstvu na Poljskem.

LETALSTVO

Buenos Aires. — V Argentini je v teku IX. svetovno prvenstvo jadralcev in športnih letalcev. Prvenstvo se odvija na letališču Junin na laguni de Gamez, 180 km zahodno od Buenos Airesa. Sodeluje 81 pilotov iz 29 držav. Tekmovanje bo zaključeno 24. februarja. V prvi disciplini prvenstva, v hitrostnem preletu jadralnih letal v razredu Standard od Junina do Mercedes, je zmagal Ruth (Zahodna Nemčija), ki je zbral 1000 točk. V tekmovalni odprti jadralnih letal je na isti 141 km dolgi progi zmagal Uibig (Avstrija).

NAMIZNI TENIS

Zürich. — V prijateljskem meddržavnem srečanju izbranih reprezentanc Švice in Francije so gostje zabeležili dve zmagi. Tako v srečanju članic 5:0, v konkurenci članov pa 6:3.

NOGOMET

Lin. — V tretji tekmi osmine finala za pokal sejemskih mest, ki se je odigrala na nevtralnem igrišču, je Dinamo iz Zagreba premagal St. Gilloise (Bruxelles) 3:2 (1:2).

Toluka. — Na prvi tekmi v gostovanju po Mehiki je Dukla iz Prage zabeležila neodločen rezultat 0:0 v srečanju z domačim moštvom Toluka.

ODBOJKA

Lizbona. — V okviru tekmovalja za evropski pokal prvakov so odbojkarji madžarskega prvega iz Budimpešte premagali portugalskega predstavnika Ginacio s 3:0.

Helsinki. — V prvenstveni tekmi za evropski pokal prvakov je Legia iz Varšave premagala prvaka Finske Kimo s 3:0.

PLAVANJE

Sidney. — Japonska plavalca Satako Tanaka je zabeležila na mitingu nov svetovni rekord na 220 y hrbtno v času 2:29,6. Rezultat je priznan tudi za rekord na 200 m hrbtno. Dosedanji rekord na 220 y je imela Angležinja Linda Stroeck (2:25,2), na 200 m pa ga je držala Tanaka sama v času 2:31,6.

izbere nove evropske prveke, ni imela mnogo sreče v vremenu. Prvenstvo je bilo tokrat namreč na prostem in nestalno vreme je napravilo svoje, da to prvenstvo ni v toliki meri uspelo, kot so pričakovali. Prva karakteristika tekmovalja je bil uspešen nastop lanskih prvakov. Od 4 panog so dale 3 iste prveke kot lansko prvenstvo in še v četrti panogi je bila odločitev sodnikov v škodo češkega plesnega para Roman-Roman dovolj problematična.

Prva trditve pa seveda ne pomeni tudi, da ni bilo nobenih presečenj. Teh bi lahko našli nekaj: drugo mesto Francozinje Nicole Hassler, spremenjen način drsanja sovjetskih dvojic, angleška zmaga v plesu itd. Morda bi začeli kar s pričakovanimi rezultati in tistimi, ki so jih opravičili na najvišji ravni.

Iz vpljudnosti pa tudi zaradi kvalitete dajemo prednost Sjouke Dijkstra, nizozemske svetovni prvakini, ki je pobrala evropsko lovoriko že četrtri zapored. Daleč najboljša v obveznem drsanju, je hčerka zdravnik iz Amsterdama, ker je prikazala že skoraj nedosegljivo predstavo v prostem drsanju, čeprav slej ko prej njen nastop ni atraktiven in ji ne obetajo velike bodočnosti, če bi odšla h kaki profesionalni reviji na ledu. Sjouke ali Sladka, če bi morali ime prevesti, nadaljuje tradicijo svojega očeta, ki je bil reprezentant Nizozemske v hitrostnem drsanju na olimpijskih igrah pred drugo svetovno vojno in tudi prvi trener svoje nadobudne hčerke, ki je v dolgih letih trdega treninga postala neprekosljiva v obveznih likih.

Glavna želja nove prvakine je seveda obramba zlate medalje na svetovnem prvenstvu, ki se bo konec meseca začelo v Cortini. Njen naslednji cilj pa je prenehanje tekmovalne kariere in odhod med neamaterje, vendar kot trener, in sicer v Kanadi.

Srebrna Nicole Hassler je dosegla tokrat svojo prvo medaljo naslova. Hčerka hotelirja iz Chamonijske je od lanske sezone krepko napredovala in njen uspeh je zaslužen, čeprav je njena najnevarnejša nasprotnica Avstrijka Heitler med prostim drsanjem padla.

Pri moških ni bilo presečenj v borbi za naslov. Ker je moral trenutno najboljši drsalec Evrope in morda tudi sveta, Čeh Karel Divin, odpovedati nastop zaradi ponovne poškodbe, je bila pot Alainu Calmatu na široko odprta. Kljub temu, da je po štirih likih v obveznem sporedu vodil še Nemec Schnellrofer, prvo mesto ni bilo sporno. V prostem drsanju so Francoza odlikovale ob približno enako zahtevnem drsanju predvsem očitne kvalitete plesalca, medtem ko je bil njegov nemški nasprotnik v svojem drsanju nekoliko bolj »športen«.

V nastopu dvojic sta večkratna evropska prvačka Marija Killius in Hans Jürgen Bäumler dominirala z izrednim vajama, po mnenju strokovnjakov najboljšima, kar sta jih prikazala kdajkoli. Čez 14 dni bosta še enkrat jurišala na naslov svetovnih prvakov, ki jima je doslej nekajkrat ušel ali ker sta imela smolo ali pa ker sta prav v odločilnem trenutku naletela na še močnejšo dvojico. Sovjetski par Belousova-Protopopov sta mnoge elementa baleta zamenjala z bolj športnimi in bila zato še nevarnejša tekmeča kot v preteklih letih.

Borba »na nož« se je razvila med plesnimi pari in seveda tudi sodniki. Obvezni plesi so prinesli nepričakovano, a zaslužno prednost Angležema Shearmanov in Phillips. V prostem plesu sta bila svetovna prvačka Eva in Pavel Roman (CSSR) boljše, toda sodniki so kljub protestom gledalcev prisodili prvo mesto Angležem, ki so si tako povrnilo prvo pozicijo iz te panoge, ki so jo imeli, odkar je na sporedu prvenstva, pa do leta 1961.

Zanimivo je tudi pogledati, kako so bile posamezne države uspešne na budimpeštanskem tekmovalju. Hoteli smo pripraviti čim širšo primerjavo

in smo upoštevali rezultate prvih desetih v vseh štirih panogah. Dosežena mesta smo točkovali od 10 navzdol in dobili naslednji vrstni red: Velika Britanija 39, Zahodna Nemčija 32, CSSR 30, Avstrija 27, Francija 23, Sovjetska zveza 21, Vzhodna Nemčija 16, Švica 12, Nizozemska in Madžarska po 10 točk. Vidimo, da ni izrazite premoči, da pa so očitno nekatere države vendarle nekakšne velesile v tej športni panogi. Na drugi strani pa je značilno, da ni skoraj nobene kvalitete v nekaterih državah, ki imajo nedvomno odlične naravne pogoje za ta šport (Poljska, Skandinavija). Na drugi strani pa nam primer Sovjetske zveze kaže, kako dolgotrajna je pot med najboljšimi, ker se ta država kljub največjemu rezervuarju tekmovalcev še vedno ne more prebiti popolnoma v ospredje.

Na svetovnem prvenstvu v umetnostnem drsanju v Cortini od 28. februarja do 3. marca smemo pričakovati ponoven silovit obračun evropskih moštrov drsalcev, ki se jim bodo pridružili še odlični predstavniki ZDA in Kanade.

na kratko - na kratko - na kratko

● Znana sprinterka in rekorderka, nemška atletinja Jutta Heine, ki je sedaj na daljšem gostovanju po ZDA, je prejela tamkaj ponudbo za štipendijo in študij. Stipendijo ji nudi zveza AAU za študij na univerzi v Los Angelesu. Kot sama pravi, bi v veseljem nekaj mesecev študirala v Kaliforniji, kjer bi se povsem razumljivo ukvarjala predvsem tudi s atletiko. Sedaj pričakuje le še tozadevno soglasnost iz svoje domovine.

● V zadnjem času je v svetu vedno bolj popularna akrobatika. Le-ta je pričela izpodrivati in resno konkurirati celo priljubljeni telovadbi. Ta nova športna panoga se najbolj razvija na Poljskem. Pred kratkim je bilo tudi že prvo prvenstvo Poljske v akrobati, na katerem je sodelovalo 230 tekmovalcev in to večina deklet. Številni gledalci so bili izredno navdušeni nad prikazanimi mojstrovinami. Akrobati imajo mnogo skupnega s telovadbo, vendar je mnogo bolj atraktivna in zato ni tudi nič čudnega, da je vse bolj popularna.

● Kolesarji tudi pozimi ne mirujejo. Prav v tem času so namreč na sporedu najrazličnejši kriteriji v zaprtih prostorih na pistah. Tako si sledijo številne znane 6-dnevne dirke skoraj v vseh državah z bogato kolesarsko tradicijo. Bolj neverjetno pa je, da bi kolesarji sedaj vozili na prostem. In vendar se to dogaja prav sedaj sredi zime. Znani kolesar Anquetil je po krajšem premoru (mimogrede je tudi smučal), prišel s pripravami na novo sezono. Trenerja s skupino kolesarjev na cestah v okolici Zeneve pri -10° mraza. Nasprotno pa se je italijanski kolesar Maspes odločil, da se bo pripravil v Avstraliji. Odpotoval je v Melbourne, kjer bo tudi sodeloval na znani 6-dnevni dirki.

● V prijateljskem nogometnem srečanju je brazilski prvak Santos v Santiagu de Chile premagal prvaka Cila Colo Colo z 2:1. Veliki Pele je po 30 minutah igre dosegel 2 gola za Santos. Ko je bil le nekaj minut kasneje ob svojem značilnem prodoru zrušen v kazenskem prostoru, je zastreljal svojo prvo 11 m, odkar od leta 1957 nastopa v prvem moštvu Santos. Strel je namreč obrnil v izrednem slogu vratar Escuti. Tako Pele ni izkoristil priložnosti, da bi prav na tej tekmi dosegel v skupni oceni svoj 350 gol.

● Eden najboljših waterpolistov na svetu je vsekakor sedaj že 32-letni Madžar Kolman Markovics. Kolman je še vedno aktiven in najboljši mož madžarske reprezentance, v kateri nastopa že od svojega 17. leta. Sedaj je naznanil, da bo zaključil svojo kariero z nastopom na Olimpijskih igrah v Tokiu. Kolman meni, da je nivo igre v zadnjem času precej nazadovale, da bi bilo potrebno spremeniti tradicionalno igro mož za vse hitrejšo igro celotnega moštva. Za najboljšega igralca zadnjih 15 let je izbral naslednjega deseterico: vratarja — Boros (Madž) in Kovacic (Jug), branilca — Rubini (It) in Gyarmati (Madž), zveze — Bilmsa (Niz), napadalci — Kurtini (Jug), Szivos in Karpati (Madž), Arena (It) in Mšvenradics (SZ).

● Francoski nogometaši groze s škrajkom, v kolikor nogometna zveza ne bi ugodila njihovim željam. Zahtevajo namreč, da se zagotovi starejšim odsluženim igralcem gotova podpora — pokojnina in da se osnuje fond za podporo. Nadalje tudi, da se omogoči prestop igralcem med profesionalce ali pa, da se jim na njihovo željo omogoči povratek med amaterje. V kolikor bi nogometaši res stopili v štrajk, kar nameravajo objaviti v tem tednu, se bodo francoski selektorji znašli v nemali zadregi. V Parizu bo namreč 27. februarja prvenstvena reprezentančna tekma med Francijo in Anglijo v okviru tekmovalja za evropski pokal narodov.

Vsa vlada na tekmi

Nedavno je zasedal italijanski parlament in v dolgih diskusijah, ki so trajale v nedogled, so postali poslanci nestrpni. Nenadoma je nekdo vstal in predlagal, da bi sejo prekinili od 14. do 17. ure. Večina poslancev se je s tem predlogom strinjala in šele pozneje se je zvedelo, da je bil predlog stavljen prvenstveno zaradi tega, ker se je v tem času odigravala nogometna tekma med Rimom in Neapljem in so si poslanci hoteli to tekmo ogledati. Poslancev ni utrujala neskončna diskusija v parlamentu, temveč jih je navijalska strast privedla do tega, da so prekinili sejo vladne in odšli vsi na stadion, kjer so si dali še večjega duška kot v parlamentarnih razpravah.

Moč rumene majice

Tekmovalci na Tour de France, pa tudi na vseh ostalih velikih mednarodnih etapnih dirkah se bore za najboljši plamsa in tisti, ki vodi v skupni oceni, nosi tudi rumeno majico. Tako je rumena majica postala popularna po vsem svetu in nek simbol najboljšega. Francoski novinar Jean Citar, ki čisto prenaša po radiu velike dirke Tour de France, je v svoji družini prav tako uvedel nagrajevanje rumene majice. Kupil je rumeno majico in dovolil, da jo obleče njegov sin samo takrat, kadar v šoli dobi odlično oceno. To njegovo nagrajevanje z rumeno majico se je kmalu razvedelo tudi v šoli in učiteljica se je začela posluževati istega načina. Tudi ona je kupila rumeno majico in nosil jo je vedno samo tisti učenec, ki je bil trenutno najboljši. Pravijo, da se s takim dodeljevanjem rumene majice v šoli močno dvignil tudi učni uspeh.

Koliko preteče nogometaš

Med francoskimi novinarji se je nedavno vnel spor o tem, koliko preteče nogometaš na eni sami tekmi. Številke so se gibale od 5 do 15 km. Da bi zaključili te prepire, je nek francoski novinar na prvenstveni tekmi Reimson in Lillom točno računal metre, ki jih preteče napadalec v neki ekipi. Izračunal je, da povprečno napadalec v 90 minutah preteče okoli 5 km, ali točneje 4700 m. Francoski novinar je celo tako natančno beležil, da je zaključku lahko postregel s statistiko, ki je pokazala tudi, koliko napadalec preteče v sprintu in koliko v počasnem teku. Izmeril je, da so napadaleci pretekli okoli 1400 m v ostrem sprintu, ostalih 3300 m pa v zmernem teku. Seveda povdarjajo nogometni strokovnjaki, ki to mnogo bolj naporno, kot tek atleta, ki si lahko svoje sile točno razdeli na vsej progi, medtem, ko je nogometaš prisiljen na kratke, nekaj sekund trajajoče sprinte, ki se vrste drug za drugim, brez kakršnekoli zakonitosti.

Sjouke Dijkstra (Nizozemska)

Po evropskih smučiščih — številna prvensta alpskih temovalcev

V letošnji sezoni je bilo na sporedu že nekaj velikih in tradicionalnih mednarodnih smučarskih tekem alpskih tekmovalcev. Tako v Wengenu, Grindelvaldu, Kitzbühelu in drugje. Rezultati posameznih tekem so nam dali bolj ali manj že povsem jasno sliko o letošnji moči posameznih smučarskih velesil, kot tudi znanih mojstrov. Sedaj so imeli alpski tekmovalci pred naslednjimi FIS tekmi in pred že današnjo veliko predolimpijsko tekmo o Innsbrucku kratek premor. Tega so v večini držav izkoristili za priprave svojih tekmovalcev in za izvedbo domačih prvenstev. Tako zaradi zanimivosti povzemamo v naslednjem kratke izvlečke iz prvenstev alpskih tekmovalcev v Švici, Avstriji, Franciji in Italiji, kjer je prišlo tudi do nekaj nepričakovanih rezultatov.

ŠVICA

Preteklo nedeljo je bilo na smučiščih v Wildhausenu zaključeno že 5. prvenstvo za alpske tekmovalce in tekmovalke. Na dobro pripravljene proge in ob dokaj ugodnem vremenu je na prvenstvu sodelovalo 80 tekmovalcev. Zanimivim trodnevnim borbam je prisostvovalo okoli 5000 gledalcev. Tuji komentatorji so zapisali, da so bili tokrat med gledalci prav vsi ljubitelji in dobri poznavalci smučanja, saj so neverjetno živo spremljali posamezne teke. Tako so tudi izredno tople pozdravili znane Forterja in Schneiderja, ki sta vozila le kot predvozača v vsaki disciplini. Po mnenju strokovnjakov sta vozila izredno dobro, vendar njuna rezultata nista bila objavljena, ker tako predpisujejo pravila zveze. Forter je bil namreč kaznovan zaradi kršitve amaterizma z dveletno prepovedjo nastopanja. Pred prvenstvom je vložil tudi prošnjo za spomilstvo, vendar je zveza ponovno potrdila, da prvenstvo ni dovolilo le, da sta stari kot predvozača. Na samem tekmovalju je prišlo do večjih prenečenj. Favoriti so imeli slab dan in tako so zmagali mlajši, še manj znani mojstri belih poljan.

Rezultati — Slalom, člani: 1. Adolf Mathis (peta zaporedna zmaga) 92,0, 2. Robert Grünfelder 94,9, 3. Georg Grünfelder 95,9 itd. (tekmovali v dveh tekih). Veleslalom: 1. Joos Minisch 2:29,8, 2. Robert Grünfelder 2:31,0, 3. Frady Brupbacher 2:34,3 itd. Smuk: 1. Joos Minisch 2:27,4, 2. Willy Favre 2:29,7, 3. Jacques Fleutry 2:31,1 itd. Kombinacija: 1. Joos Minisch 15,623 točk, 2. Adolf Mathis 15,705, 3. Robert Grünfelder 15,712, 4. Willy Favre itd. Slalom, članice: 1. Silvia Zimmermann 82,6, 2. Ruth Adolf 82,8, 3. Françoise Gay 83,0 itd. Veleslalom: Theres Obrecht 1:39,1, 2. Silvia Zimmermann 1:42,3, 3. Françoise Bochatay 1:42,7 itd. Smuk: Theres Obrecht 2:26,2, 2. Madeleine Vuilloud 2:27,3, 3. Françoise Gay 2:28,6 itd. Kombinacija: 1. Silvia Zimmermann 15,928 točk, 2. Françoise Gay 15,958, 3. Ruth Adolf 15,985 itd.

AVSTRIJA

Avstrijski smučarji so imeli svoje prvenstvo tokrat v Ennstalu. Ob kaj muhastem vremenu so bile proge izredno hitre in težke ter so zahtevale od nastopajočih res popolno znanje. Tako je bila na primer proga za smuk dolga nad 4000 m s 715 m vi-

šinske razlike. Na najtežjem mestu so tekmovalci v polni vožnji morali biti vešč tudi v skakanju, saj so skakali tudi do 25 m daleč. Razlika v temperaturi med startom in ciljem je bila tudi izredna, saj je znašala na startu 0 stopinj, na cilju v dolini pa je bilo -11 stopinj. Odlični Schranz je izjavil, da proge v povprečju niso bile pretežke, vendar so zahtevale izredno fizično pripravljenost. Med tekmovalci tokrat ni bilo Zimmermanna, ki je poškodovan in v Netzerjeve, ki zaradi prehlada ni mogla na start. Preseneča neuspeh sicer odličnega Schranza v veleslalomu, ko je zaradi padca moral odstopiti, in poraz svetovne prvakine Jahnove v veleslalomu.

Rezultati — Slalom, člani: 1. Schranz 91,04, 2. Nanning 91,41, 3. Nindl 93,00, 4. A. Leitner 93,08, 5. Falach 93,35 itd. Veleslalom: 1. Stiegler 1:32,49, 2. Nanning 1:32,89, 3. H. Leitner 1:36,01, 4. Messner 1:36,04, 5. Burger 1:36,34 itd. Smuk: 1. Schranz 2:45,15, 2. Nanning 2:47,35, 3. Messner 2:47,70, 4. P. Stiegler 2:47,74, 5. A. Leitner 2:48,45 itd. Kombinacija: 1. Nanning 14,54, 2. Messner 49,53, 3. Nindl 55,13, 4. H. Leitner 65,26, 5. A. Leitner 69,31 itd. Slalom, članice: 1.

Marianne Jahn 79,77, 2. Traudl Hecher 82,97, 3. Edith Zimmermann 84,54 itd. Veleslalom: 1. Traudl Hecher 1:39,03, 2. Marianne Jahn 1:42,05, 3. Edda Kalnz 1:42,18 itd. Smuk: 1. Christl Haas 2:15,50, 2. Traudl Hecher 2:17,34, 3. Marianne Jahn 2:19,05 itd. Kombinacija: 1. Traudl Hecher 30,29, 2. Marianne Jahn 36,99, 3. Christl Haas 36,87 itd.

FRANCIJA

Najboljši francoski smučarji so se zbrali tokrat že na 50. prvenstvu Francije, in sicer v Bergesu. Tekmovanje je sodilo tudi kot kvalifikacijsko za uvrstitev tekmovalcev v drugi oziroma tretji razred. Prišlo je do večjih prenečenj, in to predvsem zaradi padcev in odstopa favoritov v veleslalomu. Takšna usoda je doletela Perillata, Violata, Lacroixa in ostale. Nasprotno pa je mlada Annie Famose dokazala, da njeni zadnji veliki mednarodni uspehi niso bili po naključju, saj je zabeležila tri zmage. Tekmovalcem, vreme ni bilo najbolj naklonjeno. Bilo je oblačno in megljeno, proge težke in poldnevne, vendar ob številnih padcih ni prišlo do hujših poškodb.

Rezultati — Slalom, člani: 1. Lacroix 1:18,08, 2. Jean Claude Killy 1:18,22, 3. Arpin 1:21,69, 4. Jauffred 1:21,88, 5. G. Duviillard 1:29,59 itd. Veleslalom: 1. Mauduit 1:40,67, 2. Killy 1:43,95, 3. Arpin 1:45,74, 4. Gacon 1:57,54, 5. C. Bozon 1:48,60 itd. Smuk: 1. Lacroix 1:45,41, 2. Gaston Peret 1:48,33, 3. Violat in Siamos oba 1:48,65, 5. Charles Bozon 1:49,51 itd. Kombinacija: 1. Jean-Claude Killy 46,10 točk, 2. Michel Arpin 73,30, 3. Charles Bozon 127,22 itd. Slalom, članice: 1. Annie Famose 101,54, 2. Christine Gotschel 103,28, 3. Cecile Prince 103,37 itd. Veleslalom: 1. Marielle Gotschel 1:21,0, 2. Annie Famose 1:21,91, 3. Christine Gotschel 1:23,47 itd. Smuk: 1. Annie Famose 1:47,89, 2. Dadeleine Bochatay 1:49,51, 3. Christine Terrail 1:51,14 itd. Kombinacija: 1. Annie Famose 7,20 točke, 2. Christine Gotschel 49,03, 3. Cecile Prince 73,18 itd.

ITALIJA

Slabo vreme na prvenstvu Italije je marsikateremu izmed favoritov krepko zagodilo. Proga je bila zavita v megle in večji del tekmovalja je snežilo. Prišlo je do hujših padcev in do poškodb Carle Emelle, ki si je pri padcu zlomila nogo. Rezultati so povprečni. Največje presenečenje je pripravil Sirpases, ki je zmagal v smuku in tako prekril račune vsem favoritom. Sicer pa je bil med najboljšimi ponovno Mahlknecht, medtem ko se je zmagovalce tekme Tretre in eden izmed največjih kandidatov prvenstva Pedroncelli moral zadovoljiti v povprečju s tretjim mestom. V konkurenci članic je bila v ospredju ponovno Pia Riva. Izreden uspeh pa je zabeležila sedaj že 32-letna Giuliana Chenal-Minuzzo.

Rezultati — Slalom, člani: 1. Yvo Mahlknecht 89,9, 2. Martino Fill 90,7, 3. Italo Pedroncelli 91,2 itd. Veleslalom: 1. Martino Fill 2:03,0, 2. Yvo Mahlknecht 2:03,4, 3. Italo Pedroncelli 2:05,9 itd. Smuk: 1. Gillo Sirpases 2:17,3, 2. Yvo Mahlknecht 2:17,4, 3. Gerhard Musner 2:17,6 itd. Slalom, članice: 1. Minuzzo 2:17,6, 2. Inge Schoner 82,1, 3. Lidia Barbieri 82,5 itd. Veleslalom: 1. Pia Riva 2:05,2, 2. Yvonne Rüegg 2:07,9, 3. Minuzzo 2:08,8 itd. Smuk: 1. Pia Riva 1:31,1, 2. Giustina Demetz 1:34,6, 3. Lidia Barbieri 1:34,9.

Strokovno:

Široka množična osnova za tekmovalno sankanje – Sankanje postaja tudi turistična atrakcija – Nekaj podatkov o tekmovalnih elementih te panoge – Sankanje se razvija tudi pri nas, predvsem na Gorenjskem ter tudi v nekaterih drugih republikah

Zapravljanje ugleda

Vso nogometno javnost, ki si že močno želi prvih prijateljskih, še posebej pa prvenstvenih tekem, so minulo nedeljo presenetili prvi letošnji rezultati prijateljskih tekem. Bilo jih je kdo ve koliko – toda en sam rezultat je vzbudil povsod veliko pozornost.

Enajstotista Rijeke je premagala Triglav iz Kranja z zares atomskim rezultatom 16:1.

Zdi se, da tako visokega rezultata v jugoslovanskem nogometu že dolgo ni bilo. Ne more nam biti vseeno, če danes povsod govorijo o tem astronomskem porazu kranjskih nogometašev, kajti Triglav je danes eden najvidnejših predstavnikov slovenskega nogometa sploh. To je sedaj po kvaliteti tretja enajstotista v Sloveniji. Poleg dveh zveznih ligašev – Maribora in Olimpije – je Triglav moštvo, ki se bori za ugled kvalitetne enajstotice, saj s 6 točkami

prednosti dominira na prvem mestu v slovenski nogometni ligi. Triglav je jesenski nogometni prvak Slovenije in je s tako velikim naskokom točk ter s svojo značilno borbenostjo eden najresnejših kandidatov za naslov letošnjega slovenskega prvaka, ki bo, kot vemo, nastopal tudi v kvalifikacijskem tekmovalju za vstop v II. zvezno ligo.

Ce vemo vse to, potem toliko težje razumemo, kako si enajstotista s takimi ambicijami lahko privošči tako visok poraz. To pomeni namreč zapravljjanje klubskega ugleda, po drugi strani pa tudi zapravljjanje ugleda slovenskega nogometa sploh.

Od kot tako visok poraz v tekmi z Rijejo? To vprašanje dane slišimo skoraj na vsakem vogalu. Ne vemo, ali so bili nogometaši Triglava tako impresionirani zaradi prvotnega nasprotnika, ki pa se letos s tru-

dom prebija na zadnjih mestih v I. zvezni ligi. Morda so bili nogometaši Triglava za tako nurno srečanje premalo pripravljani, saj moramo vedeti, da je I. zvezna liga že skoraj pred duri in da Rijeke krepko trenirajo na igrišču, kjer ni snega. Triglav, ki ima še več časa do pričetka prvenstva in najbrž tudi težave s prostori za trening, je verjetno odšel na Reko v mnogo slabši formi, kot je bil jeseni, in zato doživel katastrofo, ki jo ne bo mogoče tako hitro izbrisati.

Računica pokaže, da je Triglav posebno v drugem polčasu popolnoma popustil in sprejel gol povprečno vsake 4,5 minute. Kljub vsem nevednostim, ki so Triglavu lahko v opravičilo, bi se kaj takega ne smelo zgoditi. Ta astronomski rezultat pa bo morda v pouk samemu Triglavu in tudi drugim klubom, da se s svojim ugledom ni igrali na tako lahek način.

proge in jim dajali tudi strokovne napotke.

Prave predstave o tekmovalnem sankanju v Jugoslaviji danes pravzaprav še nimamo. Vzrok je predvsem v tem, da pri nas ni niti ene umetne sankaske proge, pač pa imamo že vrsto nadarjenih tekmovalcev. Le-ti so že z dokaj pomembnimi uspehi nastopili na raznih mednarodnih tekmovaljih. Omeniti velja tudi to, da sankarska oprema v zadnjem času ni več problem, ker je tekmovalne sani pričela izdelovati tovarna Elan v Begunjah. Eden izmed činiteljev za razvoj te tekmovalne panoge je tudi to, da je tekmovalna oprema razmeroma poceni.

Sankanje kot tekmovalna disciplina, se je v zadnjih letih močno razširilo po vsem svetu. Svojo mednarodno afirmacijo je doseglo tudi s tem, da so sankanje uvrstili v olimpijski sporred prihodnjih olimpijskih iger v Innsbrucku. Tekmovalci najrazličnejših držav se seveda močno pripravljajo na to doslej najpomembnejše sankaske tekmovalje, pri nas pa smo v velikem zaostanku, ker se še vedno borimo za graditev umetne tekmovalne proge. Ta objekt ni drag, saj stane umetna sankaska proga le 5 do 8 milijonov din in jo je mogoče graditi v etapah, se do sedaj ta ideja še ni bistveno premaknila z mrtve točke.

O SANKANJU V MEDNARODNIH ARENAH

Sankanje napreduje v svetu s tako hitrostjo, da najboljšim tekmovalcem Jugoslavlani enostavno ne morejo slediti. Majhna primerjava: leta 1961 je bilo na svetovnem prvenstvu v Švici 70 nastopajočih iz 11 držav. Najboljši Jugoslovčan je takrat zasedel 13. mesto, za našimi tekmovalci pa so se zvrstili vsi Švicarji, Norvežani, Švedi, Francozi in tudi nekaj tekmovalcev sankaskih veseles. Na letošnjem svetovnem prvenstvu v Innsbrucku je bilo 83 tekmovalcev iz 16 držav. Najboljši Norvežan je bil takrat 11., naš najboljši tekmovalci pa 51. Pred njim so se uvrstili tudi Švicarji, Francozi in še nekateri drugi, ki do sedaj za Jugoslavo niso bili resen nasprotnik. S tem ne moremo očitati jugoslovanskim reprezentantom, da niso bili dovolj poštovni in hrabri, pač pa moramo vedeti, da brez tehnike, ki jo lahko pridobijo le na umetni progi, ni zaželenega napredka.

NOVA TEHNIKA

Na zadnjem prvenstvu so najboljši tekmovalci prikazali nov način v tehniki vožnje v ležečem položaju, ki je pokazal izredne rezultate. Svetovni prvak je prevozil 1000 m dolgo progo v 45 sekundah, med drugim in tretjeplasiranim tekmovalcem pa je bilo le 2 stotinki sekunde razlike. Naš najboljši tekmovalci je prevozil progo v času 50,70 sekunde. Če upoštevamo, da je bila proga popolnoma ledena, potem si lahko predstavljamo, da morajo biti tekmovalci res dobro pripravljeni, da lahko vzdržijo veliko hitrost in zračni pritisk.

TEKMOVALNE PROGE

Proga je lahko dolga 1000 do 1500 m, idealna dolžina pa je okoli 1200 m. Tekmovalna proga je popolnoma ledena. Umetnost vožnje je v obvladanju sank preko jermena in z gibi telesa. Sankač nima nobene možnosti menanskega zaviranja, pa tudi z nogami ne more zavirati,

ker bi zaradi tega lahko močno padel in izgubil čas. Proga mora imeti nekaj obveznih lokov, npr. »S« krivino, barint in podobno, ti loki pa dosežejo ponekod višino 7 do 8 m. Loki so ledeni, vendar napravljeni tako, da tekmovalca, ki bi zaradi slabe tehnike vožnje in centrifugalne sile moral zleteti izven korita proge, spravijo nazaj na progo. Padci so ponavadi le v koritu, kjer je manj nevarnosti za hujše telesne poškodbe. Povprečna višinska razlika proge je okoli 150 m, naklon 10 %, hitrost pa okoli 100 km na uro.

Tekmovalne sani so izdelane iz lesa, na drsni strani pa obložene s težko jekleno oblogo. Sanke je treba mazati približno tako kot smuči. Dovoljena teža sank je 20 kg. Po vsakem teku jih na cilju stehajo na precizni tehnici. Vsi tekmovalci morajo biti opremljeni z varnostnimi čeladami.

Tekmovalno sankanje v sodobni obliki je za sedaj najbolj razvito v Sloveniji (Bohinj, Jesenice), vendar je opaziti zametke te panoge tudi na Hrvaškem, BiH ter tudi v nekaterih drugih republikah Jugoslavije. Kaže, da je treba v prihodnjih letih računati tudi z dobrimi tekmovalci iz drugih republik. Z drugimi besedami povedano, sankanje kot športna in tekmovalna panoga ima poleg velikega rekreativnega pomena pri nas velike možnosti razvoja in lepe perspektive.

Tekmovalno sankanje se tudi v naši državi močno širi

PISMA iz Slovenije

TRBOVLJE

Smučanje. — Ob vlečnici na vrh nad Trbovljami so tekmovali v slalomu in veleslalomu. V bližini pa so imeli marljivi trbovelski smučarji tudi tekme v smučarskem teku. Tekmovali so smučarji iz strojne tovarne Trbovlje, Litostroja in Metalne iz Maribora. Domačini so zmagali ekipno v vseh treh disciplinah, med posamezniki pa so bili najboljši: slalom - Bajda (STT), veleslalom — Rajšek (STT), tek — Minšek (Lit.). — Vrstni red ekip: slalom — STT, Metalna, Litostroji; veleslalom — STT, Litostroji, Metalna; tek — STT, Litostroji, Metalna; kombinacija — STT, Litostroji, Metalna.

VRANSKO

Smučanje. — V zimskih počitnicah je osnovna šola Vransko organizirala šestdnevni smučarski tečaj na terenih nad Vranskim. Ob zaključku tečaja so mladi smučarji tekmovali v slalomu. Pri pionirjih sta zmagala Vinko in Peter Praprotnik, pri pionirkah pa Golavškova.

V organizaciji TVD (Parizana Vransko) pa so organizirali prvenstvo občine Zalec v smučanju. Tekmovali so v veleslalomu in skokih na 35-metrski skakalnici. Rezultati: člani — Golob (Z), mladinci — J. Markovič (Z), pionirji — N. Markovič (Z), pionirke — Praprotnik (V). V skokih so poleg tekmovalcev iz domače občine tekmovali še smučarji iz Velenja, Soštanja in Kisovca. Med člani je bil najboljši Ribič (Tabor), pri mladincih Ošep (Šoš). Prvaki občine v skokih pa so: Ribič pri članih in Anzele pri mladincih.

KAMNIK

Avto-moto skijöring. — Prejšnjo nedeljo sta AMD Kamnik in SK Kamnik pripravila meddruštvene tekme na progi Mekinje-Stranje. V kategoriji motorjev do 50 cm je zmagal Peter Seljak s smučarjem Tonetom Zormanom (oba Domžale). V kategoriji motorjev nad 50 cm sta zmagala Ludvik Šupar in Franc Šupar. Ta tekmovalca sta dosegla tudi najboljši čas v kategoriji motorjev. Prikolčarja Stane Golob in Slavko Uršič s smučarjem Rajkom Golobom pa sta bila najboljša v tej disciplini. Pri avtomobilistih do 750 cm je bil najboljši Prodink s smučarjem Konecjem. Ta dva tekmovalca sta dosegla tudi najboljši čas dneva. Skupno je nastopilo v tej zanimivi prireditvi 52 tekmovalcev, ob progi pa se je zbralo približno 3000 gledalcev.

PREBOLD

Smučarski skoki. — TVD Partizan Prebold je prejšnjo nedeljo priredil smučarske skoke na 35-metrski skakalnici. Pred približno 300 gledalci so nastopili mladi tekmovalci iz Gomilskega in Prebolca. Zmagal je Janko Zilnik (Gom) pred Druškovičem in Jazbecem.

NOVO MESTO

Smučarski skoki. — Minulo nedeljo so v Novem mestu tekmovali v smučarskih skokih za prvenstvo tega mesta. Na dveh skakalnicah — 25- in 15-metrski — se je pomerilo 48 članov, mladincev in pionirjev. Pred tem prvenstvom sta bili organizirani dve skakalni tekmi, na katerih je sodelovalo približno 50 pionirjev in mladincev. Prvenstvo je veljalo kot pogoj za medobčinsko tekmovalje v skokih, ki bo 24. t. m. na isti skakalnici. Rezultati — prvo tekmovalje, starsejši

pionirji (10-metr. skakalnica): Ahlin, Platiša; mlajši pionirji: Levičar, Kotnik; ciebani: Uršič, Mihelič. — Drugo tekmovalje, mladinci (20-metrski skakalnica): Stangelj, Pavlič; starejši pionirji: Ahlin, Kavelj; mlajši pionirji: Pavlič, Kavšek; ciebani: Matko, Kocjančič. — Tretje tekmovalje — člani (25-metrski skakalnica): Koprivnik, Globevnik; mladinci: Benčina, Vesel; starejši pionirji: Spiler, Pavlič; mlajši pionirji: Berger, Lampe.

TRST

Atletika. — Prejšnjo nedeljo je bil v Trstu letošnji prvi zimski kros za atlete vseh kategorij italijanske atletske zveze. V skupini mlajših mladincev so nastopili tudi trije člani športnega združenja BOR, ki so se v ostru konkurenci takole uvrstili: 1. Davin Zerial, 4. Borut Spacal, 6. Igor Dolenc. Omeniti moramo, da za BOR tokrat ni nastopil deželni prvak na proti 1200 metrov Stojan Sanci.

Odbojka. — SZ BOR je tudi letos organiziral odbojcarski turnir za mlada moštva iz Trsta, Gorice in Vidma. V treh tekmah so igralci BORA zanesljivo premagali nasprotnike in tako tudi letos osvojili prvo mesto. — Drugo slovensko moštvo Olimpija iz Gorice se je uvrstilo na 3. mesto.

SLOV. KONJICE

Smučanje. — Pred dnevi so se člani sindikalnih podružnic v tej občini pomerili v veleslalomu. Prijavilo se je 38 posameznikov in 9 ekip. Med posamezniki je bil najboljši Bojan Vončina, med ekipami pa je bila najboljša podružnica Kstroj iz Sl. Konjic. Tekmovalje, ki je bilo prvo te vrste, je v celoti uspel.

VODICE

Smučanje. — Smučarski klub »Strahovca« iz Seč pri Vodich je organiziral medklubske skakalne tekme za pionirje na 35-metrski skakalnici in za mladince člani na 35-metrski skakalnici. Nastopilo je 35 skakalcev, največ uspeha pa so imeli tekmovalci iz Mengša. Rezultati: Stele (Meng.), Sršen (Selo); mladinci: Posavec (Meng.), Oražem (Meng.); pionirji: Vrhovnik (Meng.), Volkar (Selo).

MURSKA SOBOTA

Nogomet. — Na občnem zboru nogometnega kluba Sobotne so ugotovili, da je bilo v minulem letu najuspešnejše mladinsko moštvo, ki se je visoko uvrstilo na lestvici slovenske mladinske lige, obenem pa je bilo tudi najbolj disciplinirano. Manj uspeha je imelo moštvo članov v tekmovalju v SNL. Uspešno pa je bilo tudi drugo moštvo Sobotne, ki je tekmovalo v pomurski nogometni ligi. Nadalje so na tem zboru razpravljali o dograditvi igrišča, katerega so začeli graditi že pred dvema letoma. V bodoče pa bodo posvetili precej pozornosti tudi povečanju slanstva.

Smučanje. — Solsko športno društvo »Mladost in osemletne šole v Murski Soboti so v času počitnic organizirali deseterdnevni smučarski tečaj, katerega se je udeležilo 25 pionirjev.

RIMSKE TOPLICE

Smučanje. — TVD Partizan Rim. Toplice goji vse panoge, ki so na prostem, ker nima drugih možnosti. V zimskem času so člani posebno aktivni v smučanju. V zimskih počitnicah so priredili več smučarskih tečajev, na katerih se je 30 pionirjev in pionirk naučilo smučati. Na koncu tečajev pa so organizirali društveno tekmovalje, ki se ga je udeležilo približno 40 tekmovalcev. V alpski kombinaciji je med lani zmagal Medle, pri mladincih Mlakar, pionirjih Grabar, mlajših pionirjih Cvikelj, pri pionirkah pa je bila najboljša Majda Tavzes. Na 35-metrski skakalnici pa je bil med člani najboljši Košič, pri pionirjih pa Sluga.

MARIBOR

Na plenumu izvršnih odborov okrajnih zvez za telesno vzgojo iz Maribora in Murske Sobotne so soglasno sklenili, da se obe zvezi združita in da bo sedež nove zveze v Mariboru. Plenumu je prisostvoval tudi predsednik Zveze za telesno kulturo tov. Janez Zemljarič, ki je med drugim razpravljati tudi o problemu obstoja svetov za telesno vzgojo pri občinah ljudskih odborih.

Razpravljali so tudi o mariborski srednji šoli za telesno vzgojo, ki naj bi se postopoma preorientirala v visjo šolo za telesno vzgojo. — Na 60-metrski skakalnici na Pekrski Gorci pri Mariboru so po šestih letih spet skakali. Okoli skrbno pripravljene skakalnice se je zbralo več kot 4000 gledalcev, ki so s zanimanjem opazovali skoke naših najboljših skakalcev. Republiški prvak Ludvik Zajc si je zagotovil končno zmago že s prvim skokom, ko je zanesljivo pristal na 59,5 m. — Rezultati: Zajc 222,2, Oman 217,5, Petič 211,4, Nahtigal 210,4, Eržen 209,4 itd.

SANKANJE VEDNO BOLJ PRILJUBLJENA REKREATIVNA IN TEKMOVALNA ŠPORTNA PANOGA

Nič novega ni, če povemo, da se skoraj vsak mlad človek sanki, da se na ta način skuša razvedriti v zimskih mesecih, se navžiti zraka in zimskega veselja. Seveda je to rekreativna oblika sankanja, o kateri lahko govorimo da je množična in da je močno razvita skoraj v vsej Jugoslaviji. Prav zaradi tega smo se danes odločili napisati nekaj več o tej športni panogi, ki se močno razvija, kateri pa za sedaj še manjka organizacijskih in tekmovalnih oblik.

SANKANJE — TEKMOVANJE — TURIZEM

Za vsako športno panogo ugotavljamo, da so njeni zametki in osnova sploh prav tekmovalja. Osnovno je torej začeti s sankaskimi tekmovalji v najrazličnejših krajih in najrazličnejših oblikah. Najtežja in največja naloga: zbrati čim večje število tistih mladih sankascev, ki se za najrazličnejšimi tipi sani spuščajo po strminah, in zanje prirediti posebna tekmovalja. Takrat bomo lahko, kot pravimo temu, kar čez noč ugotovili, da imamo pravo množico talentov

in takih športnikov, ki se žele ukvarjati s to panogo.

Z drugimi besedami: treba je ustanoviti čim več sankaskih klubov in sekcij, ki bi pričeli s temi osnovnimi nalogami delati v najrazličnejših predelih Jugoslavije, seveda predvsem tam, kjer so za to naravni pogoji.

Najbrž ni odveč, če k temu pridamo, da je sankanje ozko povezano tudi s turizmom. Sankaska tekmovalja so prava turistična atrakcija, poleg tega pa lahko trdimo tudi to, da bi v najrazličnejša zimsko-športna središča z velikim veseljem prišli tudi sankasči, če bi zanje organizirali podobna tekmovalja kot za smučarje, jim pripravili

Rezervirano za bralce

SE ENKRAT DELAMARIS

V nekaj skopih stavkih vam bom napisal misel, ki mi je nekaj časa vrta po glavi. Upam, da vam je znana afere o Delamarisu, nogometnem klubu in članu SNL. Po informacijah našega časopisa, bodo Delamarisu odzeli 8 točk. To me je zelo presenetilo. Po kvaliteti sodeč, je Delamaris eno boljših moštev v letošnjem prvenstvu SNL. Prav zato me zanima, kako je s to afero. Naletel sem na članke in razgovore, ki so podobni vašemu pisanju. Ko pa sem prebral sestavek v Slovenskem Jadranu, sem se raztogotil nad vašim pisanjem, ali točneje, nad vašo obsodbo. Mislim, da je pravica na strani Delamarisa. Upam, da se boste v bodoče bolj pozanimali o zadevah, preden boste napisali članek, ki obsaja nedolžnega. Tu prilagam komentar Slovenskega Jadrana. Prosim, da mi odgovorite in ne smete misliti, da sem navijač Delamarisa.

Z. O., Piran, Bolniška 2

O nogometaših Delamarisa in vse, kar je nastalo zaradi znane afeze, so poročali komentatorji precej na široko in kakor sami pravite, tudi naš Polet. Opozorili bi vas, da naše uredništvo nima kakršnega koli namena podkati, govoriti nerensko ali biti zagovornik katerega koli tabora! Nasprotno, prikazati hoče dejansko stanje, takšno, kakršno je! O tem ne bomo tokrat več razpravljali, čeprav imamo svoje mnenje o načinu pisanja tov. Omladiča v Slovenskem Jadranu. Prav on je tisti, ki hoče ali noče obvestiti javnost enostransko. Sicer pa naj nam na kratko pove, da bodo o tej Delamarisovi aferi sprožili svojo zadnjo besedo na posebni konferenci NZS, kjer bo predsedstvo prizadejnim članom Delamarisa prikazalo se enkrat stvari takšne, kot so, brez olepšavanja ali napihovanja. Na sejo bo NZS povabila tudi zastopnike našega tiska, med temi tudi tov. Omladiča, ki se bo lahko tokrat sam, na svoja ušesa prepračil, kakšna je zadeva okrog te afeze. In o tem za danes dovolj!

KAJ JE Z BASSINOM?

Sem navdušen navijač košarkarjev Olimpije in ne zamudim nobene njihove tekme. Ze precej časa pa pogrešam v moštvu odličnega mladince Bassina, ki je v zadnjem času predmet pogovorov med ljubitelji košarke po vsej Sloveniji, posebno se pri nas v Mariboru in seveda v Ljubljani, kjer študira. Zanima me, zakaj ga več ne vidimo v dresu Olimpije, posebno sedaj, ko je klub ostal brez odličnih starejših igralcev. Nekateri trdijo, da so v zagrebem športnem listu brali, da se je sprl z vodstvom kluba in začel igrati hokey in nogomet in da celo uredno obiskuje šolo. V Ljubljani pa slišim, da noče več igrati za Olimpijo in da je že pristopil k Crveni zvezdi iz Beograda. Ali je res, da so ga zato kaznovali s enoletno prepovedjo igranja? Mnogi trdimo, da ni prav, če je zapustil klub, kjer je zrasel v odličnega igralca, niti ni zanj priporočljivo, da že tako mlad prehaja iz kluba v klub. Ker mnogi nestrpno čakamo odgovore na ta vprašanja, upam, da mi boste takoj odgovorili.

Andrej Pleterski, Maribor

Na upravi Olimpije so nam o Bassinu povedali naslednje: Ta odlični in mnogo obetajoči igralec je v zadnjem času zagrešil več napak, zaradi česar ga je vodstvo matičnega kluba suspendiralo za dalj časa. Povedali so nam, da je Bassin nediscipliniran tako pri treningih kakor tudi v šoli. Vodstvo kluba ga je večkrat opozorilo na napake, toča mladi Bassin ni upošteval pametnih nasvetov, zato ga je klub kaznoval. Glede novice, da je Bassin prestopil k Crveni zvezdi, vam moramo reči, da to ne drži. Trdimo le to, da je bila odločitev vodstva kluba popolnoma pravilna, kajti ta mladenič, ki je postal nekakšen vzornik mladine, mora vedeti, da je njegova odgovornost večja, kot si misli. Mladina se ne zgleduje samo po njegovih dobrih, temveč bi se lahko zgledovala tudi po njegovih slabih lastnostih. Vzgajamo dobre športnike predvsem pa dobre člane človeške družbe, zato je kazen povsem upravičena!

V PRIČAKOVANJU

Sem zvest bralec Poleta in že večkrat sem se oglasil z dopisi, na katere sem dobil odgovor! Upam, da me boste tudi tokrat dopolnili oziroma odgovorili na moje pismo. Polet kot slovenski športni list objavlja rezultate in druge sestavke, kar mora zadovoljiti še tako vneta športnika. Kar želim, to lahko zveš prav v Poletu. Pravilno popularizira najvidnejše dosežke naših vrhunskih športnikov doma in v tujini. Tokrat na nekaj o smučarski tekmi v Ihanu. Bil sem na prireditvi smučarskih skokov, kjer je sodelovalo 80 tekmovalcev. Nastopili so naši najboljši, kot: Silbar, Pečar, Jeme, Oman itd. in tako pokazali, da cenijo trud organizatorjev v Ihanu. Zanima me, kakšno je vaše mnenje in ali Partizan iz Ihana zmoro organizirati velike prireditve? Ali se vam zdi, da športni funkcionarji v tem kraju zaslužijo priznanje?

Vinko Ogrinc, Domžale

Na vaše pismo res ni težko odgovoriti. Po končani tekmi v Ihanu smo govorili z nekaterimi posamezniki in vsi so ugotovili, da je bila lepa prireditev in da se bodo tudi drugič rade volje odzvali povabilu Partizana iz Ihana. Prav gotovo zaslužijo delovni in poštovni funkcijonari, še posebej tisti, ker so v najhujšem snežnem meteu dobro organizirali tekmo, vse priznanje ne samo vseh nastopajočih in gledalcev, temveč vse športne javnosti!

Obisk pri telesnovzgojnih organizacijah
Partizan-Bled lepo napreduje

Na Bledu je bila te dni letna skupščina TVD Partizan Bled, enega najboljših društev na Gorenjskem. Iz poročil vodij oddelkov in matičnega društva tov. Alubina Završnika je bilo razbrati, da društvo iz leta v leto lepše napreduje. V društvu gojijo orodno telovadbo, športne igre, smučanje, drsanje, sankanje, plavanje in atletiko. Skromna finančna sredstva v minulem letu so bila vzrok, da se posamezni člani niso mogli udeležiti v vseh panogah večjih tekmovaljev v republikem merilu. Društvo pa je za to prav dobro skrbelo za množično udeležbo na tekmovalju v društvem merilu. Marljivi vodilski zbor je priredil množična domača tekmovalja, obenem pa so člani nastopili na vseh občinskih, okrajnih in republikanskih tekmovaljih.

Telovadnica je za orodno telovadbo in športne igre povsem za sedena, tako da marsikatero panogo ne pridejo na vrsto.

Za smučarje lahko trdimo, da so najpriredilnejši v društvu. Tekmovalci so nastopili na številnih prireditvah, posebno pozornost pa zaslužijo smučarska šola, ki jo je obiskalo nad 400 tekmovalcev. Organizirali so tudi ločene tečaje za tekače, skakalce in alpske tekmovalce. Prve uspehe so dosegli že letos, saj so pri mladincih do sedaj neznana imena z Bleda postali že republikanski prvaki. Najbolj zgovorno govorijo o delu smučarjev številke, saj je nad 1800 tekmovalcev nastopilo na 45 tekmah.

Odkar v društvu vzdržujejo drsalisce, je tudi za drsanje vedno večje zanimanje. Drsalci z Bleda so nastopili tudi na republikem prvenstvu v umetnem drsanju. Organizirali so tudi tekmo v hitrostnem drsanju, na kateri je nastopilo 117 tekmovalcev.

Tudi plavanje v zadnjem času na Bledu lepo napreduje, saj so se nekateri blejski tekmovalci uvrstili v republiko reprezentanco. Da bi do-

segli čimvečjo množičnost, organizirajo plavanje tudi za tisto mladino, ki ne kaže nagnjenja za tekmovalno plavanje. Zai je večji razmah ovira precejšnja vstopnina v kopališče.

Med športnimi igrami so košarkarji zavzeli vidno mesto v gorenjski ligi. Odbojka je tako rekoč najbolj množična panoga pri društvu Partizan na Bledu, saj imajo vključenih 57 odbojkarjev, ki že leto za letom osvajajo najboljša mesta.

Predstavniki Občinske zveze za telesno kulturo Radovljica, ki se je udeležil občnega zborja, je dejal, da dobi delo TVD Partizan Bled pravo oceno šole ob primerjavi s podobnimi organizacijami na Gorenjskem. Po 35 letih dela v društvu je dosežanih nadežnih točk. Završnik prošil za razrešitev. Za svoje delo zasluži vse priznanje, saj so uspehi, ki so jih dosegli na Bledu, plod njegovega neumornega dela z mladino. Za novega predsednika je bil ponovno izvoljen tov. inž. Hočevar.

ŠE OSEM MOŠTEV ZA EVROPSKI POKAL OLIMPIJA PRED NOVO NEZNANKO

V prvi četrtfinalni tekmi nastopa Olimpija tokrat na domačem igrišču - Tekma v Ljubljani bo predvidoma 2. marca na GR - Odločilno povratno srečanje v Brnu mora biti odigrano do 15. marca - Olimpija še ni prejela nikakršnega sporočila ali pismene obrazložitve v zvezi s poročili tujih agencij o denarni kazni 150 dolarjev

SPARTAK BO TEŽKA PREIZKUSNJA ZA OLIMPIJO

Kot je že znano se bo naš prvak v četrtfinalu tekmovalja za evropski pokal prvakov pomeril s predstavnikom CSSR - Spartakom iz Brna. V petek je prešla uprava kluba Olimpije uradno sporočilo mednarodne košarkarske zveze - FIBA o rasporedu tekem četrtfinala. Kot je rečeno bo Olimpija tokrat nastopila v prvem srečanju v Ljubljani. Tekma mora biti odigrana v času od 10. februarja do 5. marca 1963. Povratno srečanje v Brnu pa med 5. in 15. marcem. FIBA je tudi že delegirala sodnike za obe tekmi. Tako bosta vodila srečanje v Ljubljani italijan Alberto Mariani iz Bologne (glavni sodnik) in sodnik iz Bolgarije, katerega pa izbire in delegira košarkarska zveza. Na povratnem srečanju v Brnu bo vodil tekmo kot glavni sodnik Anatoli Karkarev iz Moskve in Poljak, ki tudi še ni imenovan s strani poljske zveze. Po sklepu zadnjega sestanka FIBA bo delegat tekme v Ljubljani tokrat član tekmovalne komisije FIBA in eden izmed znanih košarkarskih strokovnjakov v Evropi Robert Bussnel. Kot smo izvedeli je Olimpija že prišla z razgovori s Spartakom glede terminov obeh tekem. Predlog naše prava je, da bi se tekma v Ljubljani igrala 2. marca, povratna v Brnu pa 15. III. Ker so razgovori še v teku bomo podrobneje o vsem tem lahko obvestili naše bralce šele v prihodnje.

SPARTAK VELIKA UGANKA

Ce v grobem in na hitro ocenimo kvaliteto preostalih osem moštev četrtfinala (Simmenthal, Dinamo, Wisla, SSKA, Real, Honved, Spartak, Olimpija), lahko ugotovimo, da je zreb za Olimpijo se kar ugoden. Po dosedanjih uspehih posameznih moštev v tekmovalstvu za evropski pokal, sodi Spartak prav v zlato sredino osmorice. Zal razen tega, da v moštvo nastopata dva reprezentanta (Bobrovsky, Konečni) in da je Spartak že desetkratni prvak CSSR ter ena izmed redkih ekip vzhodne Evrope, ki je odigrala izredno veliko mednarodnih tekem, ne vemo kaj več. Po drugi strani sicer poznamo česko košarko iz nastopa reprezentance CSSR na evropskem prvenstvu v Beogradu in

njihovega sodelovanja na študentskih igrah v Ljubljani (1958). Igrajo ostro izrazito moško košarko ter jih odlikuje izredna fizična pripravljenost in dosledna borbenost. Torej pravo nasprotje Francozov, ki so se tudi predstavili kot res popolno moštvo izrednih kvalit.

Pri oceni Spartaka nikakor ne smemo spregledati vrednost košarke CSSR v evropskem prvenstvu, ki je bilo v Beogradu 1961. leta je CSSR veljala poleg SZ za eno najmočnejših košarkarskih velisil v Evropi. Enakovredni so jim bili le še Bolgari in Madžari v času njihovih največjih uspehov. Nato so Čehi prav v času evropskega prvenstva preživljali veliko krizo in se seveda tako morali zadovoljiti z zanje nenavadno uvrstitvijo na petem mestu, potem ko so klonili celo sicer le povprečni Turkom. Končni vrstni red je bil namreč naslednji:

SZ	8	8	0	614:586	16
Jugoslavija	7	2	2	550:580	14
Bolgarija	8	6	2	470:451	12
Francija	8	5	3	545:470	10
CSSR	8	5	3	493:457	10

Madžarska, Romunija, Belgija, Poljska, Turčija, Izrael id.

V zadnjem času so košarkarji CSSR, kot kaže že prebrskali krizo, saj so zabeležili nekaj pomembnih rezultatov. Zal podrobne poročili nismo zasledili, vendar vemo, da je prav Spartak na nedavnem mednarodnem turnirju v Pragi zasedel drugo mesto takoj izza prvaka SZ, od katerega je izgubil le za tri točke. Po drugi strani se Čehi izredno marljivo pripravljajo na bližnje evropsko prvenstvo, kjer si želijo priboriti zopet nekdanji ugled. Ranjeji volke, če lahko tako rečemo, je bil še vedno izredno nevaren in tako se Olimpiji ne obeta nič kaj dobrega.

OLIMPIJA Z ISTIMI MOČMI KOI PROTI BAGNOLETU

Naš državni prvak je že pričel po nekakšnem premoru s pripravi na srečanje s Spartakom. Olimpija bo nastopila s istimi igralci kot proti Francozom. Igralci že trenirajo in to tudi po dvakrat dnevno v veliki dvorani GR in v telovadnici TVD Partizan Tabor. V priprave se bo predvidoma v kratkem priključil tudi Bassin, tako, da bo razen poškodovanega Peska in Vavpetiča moštvo lahko nastopilo zopet v standardnem sestavu. Sodelovanje Daneua je še vprašanje, ker je potrebno dovoljenje JLA za nastop, kot tudi za potreben in nujen skupni trening z moštvo. V kolikor bo skupščina KSJ sprejela v svoj statut na skupščini, ki bo predvidoma 24. t. m. v Ljubljani, tudi predložila možnost nastopanja drugih igralcev v tekmovalstvu za evropski pokal, bi vrste Olimpije lahko okrepili tudi kateri izmed jugoslovanskih reprezentantov.

V program priprav je predviden tudi nekaj prijateljskih tekem. Tako je po vsej verjetnosti z Zvezničarjem iz Karlova ali okrepljeno ekipo Crvene zvezde iz Beograda. Uprava pa vodi tudi razgovore za morebitna medsebojna srečanja s prvakom Italije Simmenthalom. Tako bomo lahko še pred srečanjem s Spartakom videli v Ljubljani na GR vrsto zanimivih prijateljskih tekem, kar je seveda odvisno od sporazuma glede terminov četrtfinalnih tekem s prvakom CSSR.

CEMU KAZEN 150 DOLARJEV

Po propozicijah FIBA so predvidene stroge kazni za najmanjše prestopke ob organizaciji tekme popularnega tekmovalja. Poleg obvezne takse v vrednosti 50 dolarjev za tekme vsakega kola in 100 dolarjev za finalno tekmo, sledi tudi denarna vplačila oziroma kazni za vsak prekršek. Tako med drugim ni več možna špekulacija z lastnim kosom, da bi se v primeru neodločenega rezultata moštvo lahko izognilo podaljšku. Temu prekršku sledi diskvalifikacija in kazen 1000 dolarjev ter lahko še prepoved sodelovanja za določeno dobo.

Za izrečeno kazni po vesteh tujih agencij, Olimpija do danes še ni prejela nikakršnega obvestila ali pismene obrazložitve s strani FIBA. Znano je, da so se Francozi pritožili zoper preložitve tekme in igranju z usnjeno žogo.

Ki ni bila medu predpisanih dimenzij (po obsegu le 72,5 namesto 75 cm). Žoga je bila popolnoma nova in izdelana v okviru naših pravil in v naših podjetjih. Nasprotno niti sodnika niti delegat niso imeli pripomb. Skratka kaže, da Francozi niso znali športno prenesti poraza in so napravili iz muhe slona ter kdo ve, kaj vse napisali v pritožbi, ki je prva tovrstna v tem tekmovalstvu. O čemer vse bi lahko Olimpija in to popolnoma upravičeno protestirala v zvezi s tekmo v Madridu, ki se je pričela ob 23.50! Tako je povsem pravilno, da se bo Olimpija, kot smo to izvedeli, pritožila na sklep FIBA takoj po prejemu pismene obrazložitve, ker je sicer mednarodno zvezo že ob poročilu delegata in sodnika obvestila in razložila objektivne vzroke o preložitvi tekme zaradi tehničnih ovir, o čemer je FIBA bila telegaško obveščena že nekaj ur pred tekmo.

GR bo spet prizorišče srečanja v košarki

Šahovski komentar

Odloča podaljšek

Minulo državno šahovsko prvenstvo je bilo pomembno iz več vzrokov. Prvič se ga je udeležilo kar 32 igralcev, največ v zgodovini našega šaha, tako da je bilo treba seči po posebnem, skrajšanem tekmovalnem sistemu. Drugič so po dolgem času stopili v igralno areno domala vsi naši najboljši šahisti, ker so prejšnja leta posamezni med njimi dajali raje prednost nastopom v tujini kot pa šampionatu. Tretjič pa je prvenstvo odločalo o tem, kdo se bo razen Ilgoriga, ki je nedvomno nad vsemi našimi mojstri, še uvrstil naravnost na conski turnir in katera osmorica bo igrala na poznejšem dvokrožnem turnirju za preostala tri mesta, ki jih Jugoslavija še ima na prvi stopnici tekmovalja za naslov svetovnega prvaka.

Odločil bo torej podaljšek, ki se mu je z drugim mestom novembra v Vrnjcih izognil kot naš drugi mož velemojster Matanović. Ta izločilna dirka je zdaj pred duri. Start bo danes teden, ponovno v Vrnjački Banji. Spet se bodo srečali šahovski znanci Damjanovič, Velimirovič, Parma, Bukić, Nemet, Ivkov in Udovčić, izjemno pa se jim bo kot osmi pridružil še dr. Trifunović, ki je med zadnjim šampionatom razjel po ZDA. Za našega veterana in večkratnega državnega prvaka je ta izjema, ki bo v prihodnje zares samo izjema, pač vseskozi na mestu.

Kako bo? Kdo se bo zavihtel na prva tri mesta, s katerih je možen poznejši tudi pohod proti svetovnemu vrhu? Brez posebnega razmišljanja je mogoče to osmorico razdeliti v dve skupini, merilo pa naj bi bili šahovski naslovi. Pet jih je že prekaljenih internacionalcev, velemojstrov in mednarodnih mojstrov, ki imajo za seboj daljši ali krajši, toda zelo učinkovit mednarodni staž. Ostali trije (to so Bukić, Velimirovič in Nemet) pa so še vedno samo »mlečnobočci«, z mojstrskimi stažem komaj od lani. V normalnih okoliščinah bi to vsekakor moralo biti odločilno. Toda vsi trije so naše »nade«, naša perspektiva, ki spodbudno za naš šah napoveduje, da Parma le ni osamljen primer, da imamo razen njega še nekaj mladih fantov, ki utegnejo prodreti in kmalu polnopravno nadomestiti tiste, ki po zakonih narave počasi odhajajo. Zato bo izbirni turnir osmorice zanje nova visoka šola, v kateri si bodo pridobili novega znanja in potrdili svoje dosedanje uspehe. Ze zgolj udeležba na tem turnirju je zanje velika nagrada, priznanje in nova spodbuda.

Ostane nam jih, torej, le še pet. Če jih vržemo na rešet, potem bi se precej soglasno takoj odločili za dva iz mlajše velemojstrske garde, za Ivkova in Parmo. Zelo preprosto: ker sta med vsemi v zadnji dobi največ pokazala. IVKOV je bil odlični na lanskoli olimpiadi v Bolgariji, eden najzaslužnejših za ponovno osvojitve srebrne medalje, po splošnih ocenah pa pred tedni najboljši v Beverwijku, čeprav je delil šele tretje mesto. Kaže, da je zdaj, ko je uredil svoje osebne razmere, na najboljši poti, da se vrne v čase slave iz

leta 1955, ko je tako uspešno strašil po Južni Ameriki. PARMa je v nenehnem vzponu, ki mu še ni tako kmalu videti kraja. Z 21 leti se je preteklet med velemojstre, se pravi, da šele prav začelja. Kjerkoli nastopi, vedno je prav dober, stalen v formi, pa naj bo na olimpiadi, na državnem prvenstvu, na Nizozemskem ali v Spaniji. In kar je še posebno važno: ne samo, da izgubi le malo partij (na vseh štirih naštetih nastopih reci in piši dve!), ampak je postal tudi nekoliko napadalnejši, podjetnejši. Pač pa je njegova šibka stran vzdržljivost. Tako je bilo v Beverwijku, tako v Toremolinosu, ko je v finalu popustil. Ko bo to hibo odpravil, mu ne bo nič več na poti do še večjih uspehov.

Tako naj bi trojica dr. Trifunović, Udovčić in Damjanović bila med seboj trd boj za zadnjega, petega Jugoslavana na conskih turnirjih FIDE. Čeprav so si tako različni in se je precej težko odločiti za katerega-koli med njimi, bi bil naš tip vseeno najstarejši med vsemi, dr. Trifunović. Njegova ponovna uvrstitev na conski turnir in morda poznejši prodor še med medconce, bi namreč najlepše zaokrožila njegovo večdesletno zelo častno šahovsko kariero. Kaj bosta na to rekla Udovčić in Damjanović s svojo igro, pa je seveda druga reč.

Iz ringa

»Revija mladih« 24. t. m. na GR

Sekretariat Boksarske zveze Slovenije je na svoji 14. redni seji sklenil, da bo prva kvalitativna revija mladih bokarjev iz vse Slovenije v nedeljo, 24. t. m., v večji kupolasti dvorani na GR v Ljubljani. Prireditelj tega uvodnega turnirja, na katerem bodo nastopili najnadarjenejši mladi boksarji slovenskih klubov (stari od 15 do 18 let) in boksarji-začetniki, ki še niso nastopili petkrat v ringu, bo Boksarska zveza Slovenije. »S tem želimo še zvečati pomen, ki ga pripisujemo tem revijam, ki naj bi bile odslej vsak mesec v organizaciji drugega kluba. Menim tudi, da bi bilo prav, da bi naši klubi na ta in prihodnje turnirje poslali čimveč mladih in nadarjenih bokarjev,« je dejal v zvezi s prvo »Revijo mladih« predsednik BZS Stane Dovgan.

Trije najboljši boksarji uvodne prireditve bodo dobili tudi posebne častne nagrade. Uredništvo »Večera bo s prehodnim pokalom nagradilo najboljšega boksarja sploh, boksar z najboljšo tehniko ter najbolj discipliniran in požrtvovalen bореc pa bosta dobila nagrado BZS.

»I. revija mladih« na GR bo tudi nekašna generalna za letošnje republiško mladinsko prvenstvo Slovenije, ki bo — po razpisu BZS — že 10. marca. Najboljše s tega prvenstva čakajo namreč nato še bližnja prvenstvena tekmovalja v zveznem merilu.

Zimske priprave naših plavalcev

POZIMINA SNEGU - POLETI V VODI

Plavalna zveza Jugoslavije je letos zelo resno organizirala priprave mladih reprezentantov, od katerih bo večina verjetno letos privrkat zastopala barve naše države na mednarodnih nastopih. Splošna orientacija Plavalne zveze Jugoslavije je ta, da gradi bodočo reprezentanco na mladih perspektivnih tekmovalcih, ki bodo lahko v prihodnjih letih stopili nekoliko bliže ravni evropskega plavanja, kot je bilo to v zadnjih letih. Razumljivo je, da se ta velik skok ne bo mogel doseči v eni sami sezoni, vendar, pot je pravilna in te jo bomo nadaljevali, bo prav gotovo rodila koristne sadove.

Prve zimske priprave so vsebovale 10-dnevni smučarski tečaj na Sljemenu pri Zagrebu, temu pa je sledilo dvodnevno temeljito testiranje in zdravniški pregledi v Zagrebu.

Na pripravah se je zbralo 18 tekmovalcev, in to: Cazar, Sinčičeva,

Vrančičeva, Kurirjeva in Tresičeva iz splitskega Jadrana, Dijković in Bledov iz splitskega Mornarja, Perišić in Pauljeva iz Partizana Beograd, Dermastia in Trtnikova iz Ljubljane, Brinovec Vlado iz Kranjskega Triglava, Jesensek iz Celuloze, Lutski iz Medveščaka, Dorčić iz Primorja, Vlahović iz zadarskega Jedinstva, Hruđa iz Crvene zvezde te Jelovac iz splitskega POŠK.

Desetdnevno bivanje na snegu so mladi plavalci temeljito izkoristili. Njihov dnevni red je bil skrbno določen, tako da so dopoldne posvetili dobren del gimnastiki in teku po snegu, ostali čas pa so izrabili za smučanje. Mnogi seveda, zlasti tisti iz Splita, so se prvič znašli na smučeh in to je bilo zanje pravo doživetje, združeno z mnoge zabave, pa seveda tudi mnogimi začetniškimi težavami. Zal je, da smučarska oprema, ki so jo imeli tekmovalci, ni bila primerna, tako da je povzročala

mnogo težav in celo nekaj lažjih poškodb.

V Zagrebu je tekmovalce čakal dokaj težak test, ki je vseboval zdravniške preglede, gimnastični in plavalni test ter pregled potrošne kisika tekmovalcev s pomočjo teka na tekočem traku.

Zdravniški pregledi so ugotovili, da razpolagamo z mladim, potencialno dobrim kadrom, ki pa še vedno premalo intenzivno trenira, zlasti v zimski sezoni. Ze vsakodnevna gimnastika na Sljemenu je pokazala, da tekmovalci niso navajeni na tako delo v svojih klubih. Tudi gimnastično testiranje, kjer so tekmovalci in tekmovalke morali izvajati mnogo vaj moči (dviganje uteži, plezanje po vrvi itd.) so zapustili pri mnogih kandidatih precejšnje bolečine v mišicah, kar ponovno potrjuje, da niso bili na tako dela navajeni niti primerno pripravljeni. Od vseh moških tekmovalcev je bil kondicijsko najbolje pripravljen mladi Ljubljancin Urban Dermastia, medtem ko je test v bazenu pokazal, da je v plavalnem treningu trenutno najboljšje pripravljen naš plavalni veteran v prsem slogi, Djordje Perišić. Pri dekletih ni bilo v testu vzdržljivosti velikih razlik. Seveda so tu najbolj izstopale tiste tekmovalke, ki so že po svoji tekmovalni panogi bolj usmerjene v vztrajnostne vaje, kot so: Zelerjeva in Vrančičeva. V hitrostnih vajah je bila najhitrejša slovenska pravkinja Zlata Trtnik, ki je daleč prekašala vse svoje vrstnice in celo jugoslovansko rekordnico Zelerjevo.

Splošna ugotovitev, ki so jo ob zaključku testiranja dali trenerji in zdravniki je ta, da se v naših plavalnih klubih še vedno prepočasno izvaja intenzivno pripravljanje v zimski sezoni in da je vsa orientacija usmerjena le na poletne tri mesece. Kaže, da dokler ne bomo osvojiteli tudi pri nas takega načina treniranja kot je danes že po vsem svetu, ne bomo mogli stopiti v korak z evropskimi velesilami, kaj šele svetovnimi. Brez dvoma je, da naši mladi tekmovalci po svojih sposobnostih ne zaostajajo prav nič za istimi v tujini, je pripravljati jih je treba tako, da bodo svoje sposobnosti lahko razvili do vrhunca. Prvi korak je bil storjen, treba bo te-

meljito delati še naprej in skrb odnora za plavanje PSJ bo prav v tem, da bo s pogostejšim testiranjem ugotavljal, koliko smo spreminili naša zastarela gledanja v načinu treniranja.

njem ugotavljal, koliko smo spreminili naša zastarela gledanja v načinu treniranja.

Seja IO Partizana Slovenije

SKRB ZA PREMOŽENJE

V četrtek je bila VII. seja IO Partizana Slovenije. Pod vodstvom predsednika tov. Marjana Jenka so se člani pogovorili o vseh trenutno aktualnih vprašanjih, osrednja tema razgovora pa je bila razprava o imovinsko-pravnih odnosih glede imovine Partizana Slovenije. Ker se nam zdi, da je izredno pomembno dobro gospodarjenje in skrb za premoženje, ki je v rokah društva in zveze Partizana Slovenije, naj tokrat o tem problemu spregovorimo nekaj več.

Poročilo tov. Verstovška je bilo sicer kratko, vendar jasno, tako da si je lahko vsakdo ustvaril sodbo o trenutnem stanju domov, zemljišč in druge imovine Partizana Slovenije. Partizan ima danes 87 telovadnih domov in 58 zemljišč. Brez pretiravanja, upravljanje tega premoženja je slabo, brez odgovornosti in odnosa! Sub-

vencije, ki jih prejema družstva za kritje funkcionalnih izdatkov, so nezadostna, zato morajo družstva oddajati telovadnice v najem proti odškodnini, in sicer za kino predstave, gledališke predstave, množične sestanke, veselice in podobno. Drži splošna ugotovitev, da društva posvečajo vzdrževanju imovine premalo pozornosti. Seveda naj v opravičilo povejmo, da moramo iskati vzrok v pomanjkanju finančnih sredstev. To stanje je postalo po mnenju tov. Verstovška nevedrno in zato je treba takoj nekaj ukreniti. Partizan Slovenije nastopa kot formalni zemljiški lastnik, imovina pa je tako ali tako v upravi in uporabi posameznih društev.

Nastane vprašanje, kako bi bilo najpametneje ukrepati, da bi ta imovina prišla v prave, skrbne roke in da ne bi klavarno pro-

padla. Izvršni odbor je sklenil, da bo predlagal občnemu zboru, ki bo 31. marca v Ljubljani, naj se vse dosedanje premoženje Partizana prenese na občine, in sicer namensko za potrebe telesne vzgoje. Imovino naj upravljajo neposredni uporabniki, za vzdrževanje objektov pa naj skrbi občina. Izjemi sta le Porentov dom in Kranjski gori in »Gozdna šola« v Mozirju, ki naj bi še naprej ostala kot republiški šolski središči v posesti in upravljanju ZTKS. S tem, da bodo občine prevzele skrb za imovino, torej za telovadne domove, zemljišča in podobno, nastane vprašanje organiziranja skladov za telesno kulturo pri občinskih ljudskih odborih. Občina je tista, ki je dolžna skrbeti za vsestransko dejavnost na svojem območju in torej tudi za razvoj telesne kulture.

Dermastia kondicijsko najbolje pripravljen